

บทที่ 5

สู่ปผลการวิจัย ภารกิจภารกิจและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความติดเทินเกี่ยวกับการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านของไทย ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏ สุราษฎร์ธานีได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความติดเทินเกี่ยวกับการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านของนักศึกษา ระดับครุศาสตร์ โปรแกรมวิชาศิลปศึกษา ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ความสำคัญในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน
2. วิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน
3. บทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน
4. บทบาทของนักศึกษาในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มประชากร เป็นนักศึกษาระดับครุศาสตร์ โปรแกรมวิชาศิลปศึกษา ที่กำลังศึกษาอยู่ใน ระดับปริญญาตรี ปีที่ 2, 3 และ 4 สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ เชียงราย กาญจนบุรี จอมบึง ราษฎร์ฯ สังฆภาน เลย นครราชสีมา เพชรบูรณ์ มหาสารคาม สุรินทร์ อุดรธานี บุรีรัมย์ จำนวน 390 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาด้านครัวเรือนสุขาติ เอกสาร ตราวา บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจน สมภาษณ์ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน จากนั้นได้สร้างแบบสอบถามขึ้น 1 ชุด เพื่อสอบถามเกี่ยวกับความติดเทินของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏ แบบสอบถามมี 3 ตอนท่อ ตอนที่ 1 เป็นสถาบันของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้คำถามแบบตรวจ สอบรายการ (checklist) ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการก้าวแสดงความติดเทินของ นักศึกษา เรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านไทย ในด้านความสำคัญในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรม พื้นบ้าน วิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน บทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรม

พื้นที่นี้ บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ซึ่งเป็นแบบสอดคล้องแบบประเมินค่า (rating scale) ตอนที่ 3 เป็นคำถามแบบปลายเปิด (open-ended) หมายเหตุว่ากับบุตรสาวคุณและความคิดเห็นอื่น ๆ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะ นำมาปรับปรุงแก้ไขภายใต้การนำคำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา และนำไปทดลองใช้ (try out) กับนักศึกษาที่มีอายุเฉลี่ยประมาณ 30 คน เพื่อหาข้อบกพร่องในการปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และจึงนำไปใช้กับกลุ่มประชากรต่อ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ ไปร่วมกับศิลปศึกษาจำนวน 390 คน ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนจากนักศึกษาจำนวน 353 ชุด คิดเป็นร้อยละ 93.14

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ มาวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติ ดัง ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามนานาชาติและความตื้น แห่งวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ตอนที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านไทยในต่างประเทศ ผู้วิจัยได้นำมาหาข้อมูลเพิ่มเติมโดยใช้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ตอนที่ 3 ของแบบสอบถามแบบปลายเปิด (open-ended) ที่เป็นส่วนของข้อเสนอแนะ บุตรสาวคุณและความคิดเห็นอื่น ๆ ผู้วิจัยนำเสนอในรูปของความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

นักศึกษาคณะครุศาสตร์ ไปร่วมกับศิลปศึกษา สถาบันราชภัฏ ซึ่งประกอบด้วยนักศึกษาสถาบันราชภัฏเชียงใหม่ เชียงราย กาญจนบุรี จอมบึง ราชบุรี สงขลา เกาะ นครราชสีมา เพชรบูรณ์ มหาสารคาม อุบลราชธานี บุรีรัมย์ ส่วนใหญ่เป็นชาย มีอายุระหว่าง 21-25 ปี และส่วนใหญ่ความสนใจในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านอยู่ในระดับมาก และนักศึกษาคณะครุศาสตร์ ไปร่วมกับศิลปศึกษาส่วนใหญ่เคยได้รับความรู้ในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน โดยได้รับจากการเรียนการสอนมากที่สุด รองลงมาคือ โทรทัศน์และทัศนศึกษาตามลักษณะ

นักศึกษาสถาบันราชภัฏเชียงใหม่ส่วนใหญ่เป็นชาย มีอายุระหว่าง 21-25 ปี ส่วนใหญ่

จากการทัศน์เมภาคที่สุด รองลงมาต่อการเรียนการสอน และเอกสารเผยแพร่ตามลักษณะ นักศึกษาสถาบันราชภัฏอุรินทร์ส่วนใหญ่เป็นชายมีอายุระหว่าง 21-25 ปี ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านอยู่ในระดับมาก และเคยได้รับความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมาก ต่อไปนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการสำรวจของผู้เชี่ยวชาญและนักศึกษาในสถาบันราชภัฏอุตรดิษฐ์มีจำนวน 25 คน ที่มีอายุระหว่าง 21-25 ปี ส่วนใหญ่มีความสนใจต่อการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านอยู่ในระดับมาก และเคยได้รับความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านจากการเรียนการสอนมากที่สุด รองลงมาต่อศศิลป์และนักศึกษาตามลักษณะ นักศึกษาสถาบันราชภัฏอุตรดิษฐ์มีจำนวน 25 คน ที่มีอายุระหว่าง 21-25 ปี ส่วนใหญ่มีความสนใจต่อการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านอยู่ในระดับมาก และเคยได้รับความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านจากการเรียนการสอนมากที่สุด รองลงมาต่อศศิลป์และนักศึกษาตามลักษณะ นักศึกษาสถาบันราชภัฏอุรินทร์รับมีส่วนใหญ่ส่วนใหญ่มีความสนใจในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านอยู่ในระดับมาก และเคยได้รับความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านจากการเรียนการสอนมากที่สุด รองลงมาต่อศศิลป์และนักศึกษาตามลักษณะ

2. ความติดเทินเกี่ยวกับการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน

ก. ความติดเทินเกี่ยวกับความสำคัญในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน

นักศึกษาคณะศศิลป์ บริการวิชาศิลป์ศิลป์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี นักศึกษา 13 คน สถาบันฯ ได้แก่ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ เชียงราย กาฬสินธุ์ จอมบึง ราษฎร์ฯ สังขละ เลย นครราชสีมา เพชรบูรณ์ มหาสารคาม สุรินทร์ อุดรธานี บุรีรัมย์ มีความติดเทินเกี่ยวกับความสำคัญของการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม มีความติดเทินอยู่ในระดับเที่ยวที่ 9 ข้อ ต่อข้อ 2 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งอันน่าประทับใจในการประกวดอาชีพ ข้อ 4 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เป็นสิ่งแวดล้อมที่มีคุณค่าทางความงามทำให้เกิดความอุ่นหอบท่องเที่ยว ข้อ 5 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะเป็นสิ่งแสดงออกของถิ่นที่อยู่อาศัยของบรรพบุรุษ ข้อ 6 การอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะเป็นตัวสะท้อนถึงจิตวิญญาณทางความงามของมนุษย์แต่ละชาติพันธุ์ ข้อ 7 การอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะมีส่วนช่วยก่อให้เกิดความชื่นชม และความสุขให้กับคนที่ต้องการเรียนรู้และผู้สืบทอดสืบเป็นต้น ข้อ 11 งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านหมายความว่าการรักษาสืบทอดงานปัจจุบันให้อย่างถาวรสิ่ง ข้อ 13 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญช่วยเพิ่มอาชีพและรายได้ของคนไทย ข้อ 14 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญช่วยให้เกิดความมั่นคงของชาติ ข้อ 15 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญเป็นการช่วยรักษาวัฒธรรม

ก่อให้เกิดความภูมิใจในเอกลักษณ์ของชาติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายละเอียดในแต่ละข้อจะเห็นได้ว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเด็นด้วยอ้างอิงจากจำนวน 2 ข้อ คือข้อ 8 การอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านและคงทึ้งการสร้างสมバランスการผ่านการเลือกสรรวัสดุ กรรมวิธี และการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านของชาติไทย และข้อ 9 ซึ่งเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านแสดงถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สะท้อนถึงความสามารถของคนไทย และไม่น่าจะ 2 ข้อ คือข้อ 1 การอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสื่อถ่ายทอดเรื่องราวประวัติศาสตร์ด้านการกินอยู่หลังนอน และข้อ 12 การอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านช่วยลดการนำเข้าสินค้าจากต่างชาติ และไม่เห็นด้วย 1 ข้อ คือข้อ 10 งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเผยแพร่ประโยชน์ทางการใช้สอยในปัจจุบันแล้วอย่างลึ้นเชิง

นักศึกษาสถาบันราชภัฏเชียงใหม่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย 7 ข้อ คือข้อ 2 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะเป็นสื่อถ่ายทอดเรื่องราวประวัติศาสตร์ด้านอาหาร ข้อ 3 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสื่อถ่ายทอดเรื่องราวประวัติศาสตร์ด้านอาหาร ข้อ 7 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านที่มีคุณค่าทางความงามทำให้เกิดความสุนทรีย์ทางจิต ข้อ 11 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านช่วยเติมเต็มภูมิปัญญาของประเทศไทยและแรงงานท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า ข้อ 12 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เป็นการช่วยรักษาวัฒธรรมก่อให้เกิดความภูมิใจในเอกลักษณ์ของชาติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายละเอียดแต่ละข้อ จะเห็นได้ว่านักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจจำนวน 2 ข้อ คือข้อ 1 การอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสื่อถ่ายทอดเรื่องราวประวัติศาสตร์ด้านการกินอยู่หลังนอน และข้อ 14 การอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านช่วยให้คนในชาติมีอาชีพและรายได้ที่เพิ่งคง มีความส่งบสุขก่อให้เกิดความมั่นคงของชาติ และไม่เห็นด้วย 1 ข้อ คือข้อ 10 งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเผยแพร่ประโยชน์ทางการใช้สอยในปัจจุบันแล้วอย่างลึ้นเชิง

นักศึกษาสถาบันราชภัฏเชียงราย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญในการอนุรักษ์

ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเมื่อพิจารณาโดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเทินด้วย 7 ข้อ ดือข้อ 2 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งอนุรักษ์ที่มีความสำคัญใน การประกอบอาชีพ ข้อ 4 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีคุณค่าทางความงามทำให้เกิดความสุนทรีย์ทางใจ ข้อ 7 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านก่อให้เกิดความชื่นชมและความสุนทรีย์ในชีวิตประจำวันแก่ผู้ใช้และผู้สัมผัสพบเห็น ข้อ 8 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านแสดงถึงการสร้างสมประสมการที่ในการเลือกสรรวัสดุ วิธี และการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านของชาติไทย ข้อ 11 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านช่วยเศรษฐกิจของประเทศไทยและการนิรัฐและแรงงานท้องถิ่น เป็นประโยชน์อุปถัมภ์คุ้มค่า ข้อ 13 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เป็นการช่วยรักษาภูมิธรรมก่อให้เกิดความภูมิใจในเอกลักษณ์ของชาติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายละเอียดแต่ละข้อ จะเห็นได้ว่านักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ 3 ข้อ ดือข้อ 1 การอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเทินด้วย 7 ข้อ ดือข้อ 1 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งอนุรักษ์ที่มีความสำคัญใน การประกอบพิธีกรรมทางศาสนาและความเชื่อ และข้อ 12 การอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีส่วนช่วยลดการนำเข้าสินค้าจากต่างชาติ

นักศึกษาสถาบันราชภัฏกาญจนบุรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเทินด้วย 7 ข้อ ดือข้อ 1 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งอนุรักษ์ที่มีความสำคัญใน การประกอบอาชีพ ข้อ 2 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งอนุรักษ์ที่มีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านก่อให้เกิดความสุนทรีย์ทางใจ ข้อ 3 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีคุณค่าทางความงามทำให้เกิดความสุนทรีย์ทางใจ ข้อ 4 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีคุณค่าทางความงามทำให้เกิดความสุนทรีย์ทางใจ ข้อ 7 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านก่อให้เกิดความชื่นชมและความสุนทรีย์ในชีวิตประจำวันแก่ผู้ใช้และผู้สัมผัสพบเห็น ข้อ 11 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านช่วยเศรษฐกิจของประเทศไทยและการนิรัฐและแรงงาน

ก้องถิ่มฯ ใช้บรรยายชื่นอุ่งคุ้มค่า ช้อ 14 การอนุรักษ์งานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญช่วยให้คนในชาติมีอาชีพและรายได้ที่มั่นคง มีความส่งเสริมก่อให้เกิดความมั่นคงของชาติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายละเอียดแต่ละช้อ จะเห็นได้ว่านักศึกษามีความติดเทินอยู่ในระดับไม่เทินด้วย 1 ช้อ ตือช้อ 10 งานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านเผยแพร่โดยทางการราชสอยไนปัจจุบันแล้วอุ่งคุ้มเชิง

นักศึกษาสถาบันราชภัฏจอมบึง มีความติดเทินเกี่ยวกับความสำคัญในการอนุรักษ์ศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมมีความติดเทินอยู่ในระดับเทินด้วย 11 ช้อ ตือช้อ 3 การอนุรักษ์งานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านมีความสัมพันธ์ในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาและความเชื่อ ช้อ 4 การอนุรักษ์งานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีคุณค่าทางความงาม หากไม่เกิดความสูญเสียทางชาติ ช้อ 5 การอนุรักษ์งานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งแสดงออกของการถ่ายทอดทางความติดของบรรพบุรุษ ช้อ 6 การอนุรักษ์งานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะ งานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านเป็นตัวสะท้อนถึงรากฐานทางความงามของมนุษย์ทั่วโลกชาติพันธุ์ ช้อ 7 การอนุรักษ์งานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านก่อให้เกิดความสัมมและอุ่นหิรื้บ้านชีวิตประจำวันแก่ผู้้าและผู้สัมผัสพบเห็น ช้อ 8 การอนุรักษ์งานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านแสดงถึงการสร้างสมバランスการดำเนินการเลือกสรรวัสดุ กระบวนการใช้และการพัฒนางานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านของชาติไทย ช้อ 9 การอนุรักษ์งานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านแสดงถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สั่งความสามารถของคนไทย ช้อ 11 การอนุรักษ์งานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สั่งความสามารถของคนไทย ช้อ 12 การอนุรักษ์งานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญช่วยลดการนำเข้าสินค้าจากต่างชาติ ช้อ 14 การอนุรักษ์งานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านช่วยให้คนในชาติมีอาชีพและรายได้ที่มั่นคงมีความส่งเสริมก่อให้เกิดความมั่นคงของชาติ ช้อ 15 การอนุรักษ์งานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เป็นการช่วยรักษาวัฒธรรมก่อให้เกิดความถูกใจในเอกลักษณ์ของชาติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายละเอียดแต่ละช้อ จะเห็นได้ว่านักศึกษามีความติดเทินอยู่ในระดับไม่แน่ใจ 2 ช้อ ตือช้อ 1 การอนุรักษ์ศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งอ่อนไหว ประทายชื่นด้านการกินอยู่หลับนอน และช้อ 10 งานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านเผยแพร่โดยทางการใช้สอยในปัจจุบันแล้วอุ่งคุ้มเชิง

นักศึกษาสถาบันราชภัฏจอมบึง พิจารณา มีความติดเทินเกี่ยวกับความสำคัญในการอนุรักษ์

งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเดียวกัน 11 ช้อ ศือช้อ 1 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เป็นสิ่งอย่างประเพณีที่ต้องการกันอยู่หลังนอน ช้อ 2 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เป็นสิ่งอย่างประเพณีในการประกอบอาชีพ ช้อ 3 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เป็นสิ่งอย่างประเพณีในการประกอบอาชีพ ช้อ 4 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เป็นสิ่งแวดล้อมที่มีคุณค่าทางความงามงามท่าให้เกิดความสุนทรีย์ทางใจ ช้อ 6 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เป็นตัวสะท้อนถึงรสนิยมทางความงามของมนุษย์แต่ละชาติพันธุ์ ช้อ 7 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านแสดงถึงภูมิปัญญาที่องค์กัน ที่สืบทอดความสามารถของคนไทย ช้อ 11 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านแสดงถึงภูมิปัญญาที่องค์กัน ที่สืบทอดความสามารถของประเทศไทย ช้อ 13 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านช่วยให้คนไทยได้รู้เรื่องราวชาติเมืองไทย ช้อ 14 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านช่วยให้คนไทยได้รู้เรื่องราวชาติเมืองไทย และเมื่อพิจารณาเป็นรายละเอียดแต่ละช้อ จะเห็นได้ว่านักศึกษา มีความเห็นอยู่ในระดับเดียวกันอย่างมีชั้น 3 ช้อ ศือช้อ 5 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เป็นสิ่งแสดงออกของภาระด้วยหอดทางความคิดของบรรพบุรุษ ช้อ 8 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านแสดงถึงการสร้างสมประสงค์ในการเลือกสรรวัสดุ กรรมวิธี และภัณฑางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านของชาจไทย และช้อ 15 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เป็นการช่วยรักษาวัฒนธรรมท่องเที่ยวให้เกิดความสูญเสียในเชิงลักษณ์ของชาติ นั่นเป็นด้วย 1 ช้อ ศือช้อ 10 งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านหมายความคืออะไรที่ทางการใช้สอยงานปัจจุบันแล้วอย่างลื้นเชิง

นักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่าสังขลota มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเดียวกัน 13 ช้อ ศือช้อ 2 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เป็นสิ่งอย่างประเพณี

ในการประกกษาชีพ ข้อ 3 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมที่น้ำมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมที่น้ำมีความลับเฉพาะในกระบวนการประกกษาพื้นเมืองทางศาสนาและความเชื่อ ข้อ 4 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมที่น้ำมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมที่น้ำมีความสำคัญ เป็นสิ่งแวดล้อมที่มีคุณค่าทางความงามทำให้เกิดความสุนทรีย์ทางใจ ข้อ 5 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมที่น้ำมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมที่น้ำมีความสำคัญ เป็นสิ่งแสดงออกของการถ่ายทอดทางความคิดของบรรพบุรุษ ข้อ 6 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมที่น้ำมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมที่น้ำมีความสำคัญ เป็นตัวสะท้อนถึงรากฐานทางความเชื่อมโยงมนุษย์แต่ละชาติพันธุ์ ข้อ 7 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมที่น้ำมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมที่น้ำมีความสำคัญ เป็นตัวสะท้อนถึงความเชื่อในเรื่องปรารามแห่งผู้ใช้และผู้ถือเจ้าภาพเทิน ข้อ 8 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมที่น้ำมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมที่น้ำมีความสำคัญ เป็นสิ่งแสดงถึงการสร้างสมประสบก้าวต่อไปในการเลือกสรรวัสดุ กรรมวิธีและการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมที่น้ำแข็งของชาติไทย ข้อ 9 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมที่น้ำมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมที่น้ำมีความสำคัญ เป็นสิ่งแสดงถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สืบทอดความสามารถของคนไทย ข้อ 11 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมที่น้ำมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมที่น้ำมีความสำคัญ เป็นเครื่องแสดงถึงความสามารถทางด้านศิลปะและแรงงานท้องถิ่นไทยที่อย่างคุ้มค่า ข้อ 13 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมที่น้ำมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมที่น้ำมีความสำคัญ เป็นสิ่งแสดงถึงความเชื่อในเรื่องปรารามแห่งผู้ใช้และรายได้ของคนไทย ข้อ 14 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมที่น้ำมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมที่น้ำมีความสำคัญ เป็นสิ่งแสดงถึงความมั่นคงของชาติ กล่าวให้เกิดความมั่นคงของชาติ ข้อ 15 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมที่น้ำมีความสำคัญ เป็นการช่วยรักษาวัฒธรรมท้องถิ่นให้เกิดความถูกปฏิริหารณาเอกสารลักษณ์ของชาติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อจะเห็นได้ว่านักศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับนี้ແฉ 4 ข้อ ดังข้อ 1 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมที่น้ำมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมที่น้ำมีความสำคัญ เป็นสิ่งอานวยประโยชน์ให้กับการกินอยู่หลับนอน ข้อ 3 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมที่น้ำมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมที่น้ำมีความสำคัญ เป็นสิ่งแสดงถึงความลับเฉพาะในกระบวนการประกกษาพื้นเมืองทางศาสนา และความเชื่อ ข้อ 10 งานศิลปหัตถกรรมที่น้ำมีความสำคัญ เป็นสิ่งแสดงถึงความเชื่อในเรื่องปรารามที่น้ำมีความสำคัญ และข้อ 12 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมที่น้ำมีความสำคัญ เป็นสิ่งแสดงถึงความเชื่อในเรื่องปรารามที่น้ำมีความสำคัญ

นักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่ามีความติดเทินเกี่ยวกับความสำคัญของการอนุรักษ์ศิลป์ทั้งกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมมีความติดเทินอยู่ในระดับเทินด้วย 7 ช้อต ต่อช้อต 2 การอนุรักษ์งานศิลป์ทั้งกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลป์ทั้งกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งอนุรักษ์ประวัติศาสตร์ที่สำคัญมาก ช้อต 6 การอนุรักษ์งานศิลป์ทั้งกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญเพียงพอ แต่ไม่ควรให้ความสำคัญมากนัก

พื้นบ้านเป็นตัวสะท้อนถึงจังหวัดภูมิภาคความงามของเมืองไทยแต่ละชาติพันธุ์ ช้อ 7 การอนุรักษ์งานศิลป์ทั้งกรุงพื้นบ้านเป็นมีความสำคัญ เนื่องจากงานศิลป์ทั้งกรุงพื้นบ้านก่อให้เกิดความเชื่อมและความสุนทรีย์ในชีวิตประจำวันแก่ผู้ใช้และผู้อื่นที่สหะเห็น ช้อ 8 การอนุรักษ์งานศิลป์ทั้งกรุงพื้นบ้านเป็นมีความสำคัญ เพราะงานศิลป์ทั้งกรุงพื้นบ้านแสดงถึงประเพณีการเสือกสรวงสุด กรรมวิธีและการพิสูจน์งานศิลป์ทั้งกรุงพื้นบ้านของชาจไทย ช้อ 11 การอนุรักษ์งานศิลป์ทั้งกรุงพื้นบ้านเป็นมีความสำคัญ เพราะงานศิลป์ทั้งกรุงพื้นบ้านช่วยเศรษฐกิจของประเทศไทยในการนำวัสดุ และแรงงานก่อจิมเข้าไปในประเทศนี้อย่างดีมีค่า ช้อ 13 การอนุรักษ์งานศิลป์ทั้งกรุงพื้นบ้านเป็นมีความสำคัญ เพราะงานศิลป์ทั้งกรุงพื้นบ้านช่วยเพิ่มอาชีพและรายได้ของคนไทย ช้อ 14 การอนุรักษ์งานศิลป์ทั้งกรุงพื้นบ้านเป็นมีความสำคัญ เพราะงานศิลป์ทั้งกรุงพื้นบ้านช่วยทั้นในชาติมีอาชีพและรายได้ที่มั่นคงมีความสงบสุขก่อให้เกิดความมั่นคงของชาติ และนี่ແน้ำใจ 2 ช้อ ทือช้อ 1 การอนุรักษ์ศิลป์ทั้งกรุงพื้นบ้านเป็นสิ่งอ่อนไหวของชาติในด้านการกินอยู่หลับนอน และช้อที่ 12 การอนุรักษ์งานศิลป์ทั้งกรุงพื้นบ้านเป็นสิ่งอ่อนไหวของชาติในด้านการกินอยู่หลับนอน และนี่เป็นด้วย 1 ช้อ ทือช้อ 10 งานศิลป์ทั้งกรุงพื้นบ้านเป็นสิ่งอ่อนไหวของชาติในด้านการกินอยู่หลับนอน

นักศึกษาสถาบันราชภัฏนราธิราชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญในการอนุรักษ์ศิลป์ทั้งหมดรวมทั้งแม่น้ำ เมื่อพิจารณาโดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเดียวกัน 5 ช้อ และเมื่อพิจารณาเป็นรายชือจะเห็นได้ว่านักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ 1 ช้อ ต่อช้อ 12 การอนุรักษ์ศิลป์ทั้งหมดรวมทั้งแม่น้ำมีส่วนช่วยลดการนำเข้าสินค้าจากต่างชาติ ไม่เห็นด้วย 1 ช้อ ต่อช้อที่ 10 งานศิลป์ทั้งหมดรวมทั้งแม่น้ำเผยแพร่ประโยชน์ในการใช้สอยในปัจจุบันแล้วอย่างลึกลับ

พัสดุศึกษาสถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์ มีความติดเทินเกี่ยวกับความสำคัญในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นเมือง เมื่อพิจารณาโดยรวมมีความติดเทินอยู่ในระดับเทินตัวย 5 ข้อ ดังข้อ 1 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นเมืองมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งอ่อนไหวประจำชาติงานที่เก็บกู้เหลือบอน ข้อ 3 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมที่พื้นบ้านมีความสืบทอดเรื่องราวประเพณีทางศาสนาและความเชื่อ ข้อ 7 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านที่อนุรักษ์ความเชื่อและความสุนทรีย์ทางจิตใจเช่นเด่นและผู้สืบทอดสืบทอดเทิน ข้อ 11 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีส่วนขยายเศรษฐกิจของประเทศไทยในการนำร่อง และการแข่งขันท้องถิ่น มากกว่ารายได้ที่ได้รับ ข้อ 14 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญมีส่วนช่วยให้คนในชาติมีอาชีพและรายได้ที่มั่นคงมีความสงบสุข ก่อให้เกิดความมั่นคงของชาติ และเป็นเครื่องจذบู

เป็นรายข้อ จะเห็นได้ว่าักศึกษามีความติดเทินอยู่ในระดับที่ต่ำอย่างยิ่ง 8 ข้อ ตือข้อ 2 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญเพราะเจาะศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งอานวยประยุทธ์ที่งานการประกอบอาชีพ ข้อ 4 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญเพราะเจาะศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งแผลล้อมที่มีคุณค่าทางความงามทำให้เกิดความสุนทรีย์ทางจิต ข้อ 5 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งแผลล้อมที่มีความสำคัญ เพราะเจาะศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งแผลล้อมที่มีความสำคัญเพราะเจาะศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นตัวสะท้อนถึงรากฐานทางความงามของมนุษย์แต่ละชาติพันธุ์ ข้อ 6 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญเพราะเจาะศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งแผลล่องต้องการสืบสาน ข้อ 8 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญเพราะเจาะศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านแสดงถึงการสร้างสมバランスการที่ในการเลือกสรรวัสดุ กรรมวิธีและการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านของชาติไทย ข้อ 9 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญเพราะเจาะศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งแผลล่องต้องก่อให้เกิดความภูมิใจจากเอกลักษณ์ของชาติ บันดาลใจ 1 ข้อ ตือข้อ 1 การอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านกวนรวมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะเจาะศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งอานวยประยุทธ์ที่นำไปสู่การก้าวเดินต่อไป ไม่เห็นด้วย 1 ข้อ ตืองานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเพดานประวัติศาสตร์ที่ทางการใช้สอยงานปั้นจุบันแล้วอ่านลึกลับ 8 ข้อ

บังคับศึกษาสถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์ มีความติดเทินเรื่องความสำคัญในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมมีความติดเทินอยู่ในระดับที่ต่ำอย่าง 10 ข้อ ตือข้อ 2 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญเพราะเจาะศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งอานวยประยุทธ์ที่งานการประกอบอาชีพ ข้อ 3 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญเพราะเจาะศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านแสดงถึงการประดิษฐ์อิทธิพลทางศิลปะและความเชื่อ ข้อ 4 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญเพราะเจาะศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งแผลล้อมที่มีคุณค่าทางความงามทำให้เกิดความสุนทรีย์ทางจิต ข้อ 6 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญเพราะเจาะศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นตัวสะท้อนถึงรากฐานทางความงามของมนุษย์แต่ละชาติพันธุ์ ข้อ 7 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญเพราะเจาะศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านก่อให้เกิดความเชื่อมและความสุนทรีย์ในชีวิตประจำวันแก่ผู้ใช้และผู้สืบสานมาต่อ ข้อ 8 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญเพราะเจาะศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านแสดงถึงการสร้างสมバランスการที่ในการเลือกสรรวัสดุ กรรมวิธี และการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 11 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ

เพราะจานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านช่วยเศรษฐกิจของประเทศไทย การงานนาวัสดุ และแรงงานท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า ข้อ 12 การอนุรักษ์งานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านช่วยลดภาระงานศิลป์ทัตถกรรมที่เหลือ เช่น ข้อ 13 การอนุรักษ์งานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลป์ทัตถกรรมที่เหลือ เช่น ข้อ 14 การอนุรักษ์งานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพิ่มอาชีพและรายได้ให้มั่นคง มีความสงบสุข ก่อให้เกิดความมั่นคงของชาติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อจะเห็นได้ว่าเด็กศึกษาไม่ความติดเทินอยู่ในระดับเดียวอย่างทั่ง 3 ข้อ ต่อข้อ 5 การอนุรักษ์งานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งแสดงออกของการถ่ายทอดทางความติดของบรรพบุรุษ ข้อ 9 การอนุรักษ์งานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านแสดงถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สืบทอดความสำราญของคนไทย ข้อ 15 การอนุรักษ์งานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เป็นการช่วยรักษาภูมิธรรมก่อให้เกิดความภูมิใจในเอกลักษณ์ของชาติ ไม่啻เช่น 1 ข้อ ต่อข้อ 1 การอนุรักษ์งานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งอันวยประโยชน์ได้จากการกินอยู่หลับนอน และนาฬิกาเดียว 1 ข้อ ต่อข้อ 10 งานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านหมายความค่าที่น้ำหนักทางการใช้สอยในปัจจุบันแล้วอย่างสิ้นเชิง

นักศึกษาสถาบันราชภัฏมหาสารคามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการอนุรักษ์ศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเดียวทั่ว 8 ข้อ ต่อข้อ 2 การอนุรักษ์งานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งอันวยประโยชน์ในการประทับ存อาชีพ ข้อ 3 การอนุรักษ์งานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีคุณค่าทางความงามหาที่เกิดความสุนทรีย์ทางใจ ข้อ 6 การอนุรักษ์งานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านเป็นตัวสะท้อนถึงความสามารถทางศิลปะของมนุษย์แต่ละชาติพันธุ์ ข้อ 7 การอนุรักษ์งานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านก่อให้เกิดความทึ่นชมและความสุนทรีย์ในชีวิตประจำวันแก่ผู้ชายและผู้หญิงที่ส่วนใหญ่เป็นเด็ก ข้อ 11 การอนุรักษ์งานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านช่วยเศรษฐกิจของประเทศไทยในการนำวัสดุและแรงงานท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า ข้อ 12 การอนุรักษ์งานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านช่วยลดภาระงานนาเสินเดียวจากชาติ ข้อ 14 การอนุรักษ์งานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลป์ทัตถกรรมพื้นบ้านช่วยให้คนในชาติมีอาชีพและรายได้ที่มั่นคง มีความ

สังขุช ก่อให้เกิดความมั่นคงของชาติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อจะเห็นได้ว่านักศึกษามีความติดเทินอยู่ในระดับที่น่าห่วงอย่างยิ่ง 4 ข้อ ดือข้อ 8 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านแสดงถึงการสร้างสมバランスการดำเนินการเลือกสรรวัสดุ กรรมวิธีและการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านของชาจไทย ข้อ 9 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสามารถสานต่อของคนไทย ข้อ 13 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านช่วยเพิ่มอาชีพและรายได้ของคนไทย นี้ແเน่ฯ 2 ข้อ ดือข้อ 1 การอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งอันวายประยุกต์ให้สามารถกินอยู่หลับนอน และข้อ 5 งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เป็นสิ่งแสดงออกของการถ่ายทอดทางความติดของบรรพบุรุษ ไม่เห็นด้วย 1 ข้อ ดือข้อ 10 งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านหมายความกว่าใช้สอยในปัจจุบันแล้วอย่างลื้นเริง

นักทึกษาสถาบันราชภัฏสุรินทร์ รีความติดเทินเกี่ยวกับความสำคัญในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมมีความติดเทินอยู่ในระดับที่น่าห่วง 6 ข้อ ดือข้อ 4 การอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีคุณค่าทางความงามมาให้เกิดความสุนทรีย์ทางใจ ข้อ 7 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านช่วยให้เกิดความสุนทรีย์ทางใจ ข้อ 11 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านช่วยเศรษฐกิจของประเทศไทยในการนำวัสดุและแรงงานท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า ข้อ 13 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านช่วยเพิ่มอาชีพและรายได้ของคนไทย ข้อ 14 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านช่วยให้คนงานชาติมีอาชีพและรายได้ที่มั่นคงมีความสงบสุขก่อให้เกิดความมั่นคงของชาติ ข้อ 15 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เป็นการช่วยรักษาวัฒธรรมก่อให้เกิดความภูมิใจในเอกลักษณ์ของชาติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อจะเห็นได้ว่า นักศึกษามีความติดเทินอยู่ในระดับที่น่าห่วงอย่างยิ่ง 5 ข้อ ดือข้อ 2 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งอันวายประยุกต์ในการประกอบอาชีพ ข้อ 5 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งแสดงออกของการถ่ายทอดทางความติดของบรรพบุรุษ ข้อ 6 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นตัวสะท้อนถึงความสามารถของมนุษย์แต่ละชาติพันธุ์ ข้อ 8 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งที่แสดงถึงการสร้างสมバランスการดำเนินการเลือกสรร

วัสดุ กรรมวิธี และการพัฒนาศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้านของชาติไทย ช้อ 9 การอนุรักษ์งานศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้านมีความสำคัญ เพาะจะงานศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้านเผยแพร่出去ให้กับคนต่างดินที่สนใจความสำนารถของคนไทย ไม่แน่ใจ 3 ช้อ ตือช้อ 1 การอนุรักษ์ศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้านเป็นสิ่งอานวยประดิษฐ์ในการดำเนินการกิโนอยู่หลังบ้าน ช้อ 3 งานศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้านมีความลึกซึ้งในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาและความเชื่อ และช้อ 12 การอนุรักษ์ศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้านมีส่วนช่วยลดการนำเข้าสินค้าจากต่างชาติ ไม่เห็นด้วย 1 ช้อ งานศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้านหมายรวมถึงกิจกรรมทางศาสนาและความเชื่อ

นักศึกษาสถาบันราชภัฏอุตรธานีมีความติด เท็จเกี่ยวกับความสำคัญในการอนุรักษ์ศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย 11 ช้อ ตือช้อ 2 การอนุรักษ์งานศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้านมีความสำคัญ เพาะจะงานศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้านเป็นสิ่งอานวยประดิษฐ์ในกระบวนการประกอบอาชีพ ช้อ 4 การอนุรักษ์งานศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้านมีความสำคัญเพาะจะงานศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้านเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีคุณค่าทางความงามงามท่าให้เกิดความสุขหรือย่ำหงาย ช้อ 5 การอนุรักษ์งานศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้านมีความสำคัญเพาะจะงานศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้านเป็นสิ่งแสดงออกของการถ่ายทอดความคิดของบรรพบุรุษ ช้อ 6 การอนุรักษ์งานศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้านมีความสำคัญเพาะจะงานศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้านเป็นตัวสะท้อนถึงเจ้าต้นไม้ยามทางความงามของมนุษย์แต่ละชาติพันธุ์ ช้อ 7 การอนุรักษ์งานศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้านมีความสำคัญเพาะจะงานศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้านก่อให้ความชื่นชมและความอุทิศร่วมใจในเชิงประจาวันแก่ผู้ใช้และผู้สืบสืบสบท dein ช้อ 8 การอนุรักษ์งานศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้านมีความสำคัญเพาะจะงานศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้านเป็นการสร้างสมบัติการเลือกสรรวัสดุ กรรมวิธี และการพัฒนางานศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้าน ช้อ 9 การอนุรักษ์งานศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้านมีความสำคัญ เพาะจะงานศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้านเป็นสิ่งที่สืบทอดความสำนารถของคนไทย ช้อ 11 การอนุรักษ์งานศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้านมีความสำคัญ เพาะจะงานศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้านช่วยเศรษฐกิจของประเทศไทยในการนำวัสดุและแรงงานท่องเที่ยวมาใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า ช้อ 12 การอนุรักษ์งานศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้านมีความสำคัญ เพาะจะงานศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้านช่วยเพิ่มอาชีพและรายได้ของคนไทย ช้อ 14 การอนุรักษ์งานศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้านมีความสำคัญเพาะจะงานศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้านช่วยให้คนชาติมีอาชีพและรายได้ที่มั่นคง มีความสุขก่อให้เกิดความมั่นคงของชาติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายช้อจะเห็นได้ว่านักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ 3 ช้อ ตือช้อ 1 การอนุรักษ์งานศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้านมีความสำคัญ เพาะจะงานศิลป์ทั้งกระบวนการพื้นบ้านเป็นสิ่ง

อ่านwhyประโยชน์ในต้านการกินอยู่หลับนอน ข้อ 3 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญเพาะเจาะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาและความเชื่อ ข้อ 10 งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านหมายความคืออะไรที่สอยนาเป็จจูบ้ำเส้าอย่างสื้นเชิง และเห็นได้โดยย่างยื่ง 1 ข้อ ดือข้อ 15 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญเป็นการช่วยรักษาวัฒธรรมก่อให้เกิดความภูมิใจในเอกลักษณ์ของชาติ

นักศึกษาสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาด้วยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นได้ด้วย 5 ข้อ ดือข้อ 2 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งอ่านประโยชน์ในตัวมีความสำคัญ เพาะเจาะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพาะเจาะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งอ่านประโยชน์ในตัวมีความสำคัญเพาะเจาะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านก่อให้เกิดความชื่นชมและความสุนทรีย์ในเชิงประจําวันแก่ผู้ใช้และผู้สมัครสพบเห็น ข้อ 11 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านช่วยเศรษฐกิจของประเทศไทยในการนำวัสดุ และแรงงานห้องถีมมาใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า ข้อ 13 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพาะเจาะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านช่วยเพิ่มอาชีพและรายได้ของคนไทย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะเห็นได้ว่านักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นได้ด้วยอย่างยื่ง 5 ข้อ ดือข้อ 4 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพาะเจาะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งแสดงถึงความคุ้มค่าทางความงาม ทำให้เกิดความสุนทรีย์ทางใจ ข้อ 5 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพาะเจาะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งแสดงถึงความหลากหลายของบรรพบุรุษ ข้อ 8 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพราะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านแสดงถึงการสร้างสมバランスการดำเนินการเลือกสรรร่วมสู่ กรรมวิธี และการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านของชาติไทย ข้อ 9 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพาะเจาะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านแสดงถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สืบทอดกันมา ข้อ 15 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญเป็นการช่วยรักษาวัฒธรรมก่อให้เกิดความภูมิใจในเอกลักษณ์ของชาติ ไม่น่าจะ 4 ข้อ ดือข้อ 1 งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพาะเจาะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งอ่านประโยชน์ได้ด้านการกินอยู่หลับนอน ข้อ 3 การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญ เพาะเจาะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความลับลึกลับในพิธีกรรมทางศาสนาและความเชื่อ ข้อ 12 การอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีส่วนช่วยลดภาระนำเข้าสินค้าจากต่างชาติ และข้อ 14 การอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีส่วนช่วยให้คนในชาติ

ถือว่าใช่และรายได้ที่มั่นคง มีความสงบสุขก่อให้เกิดความมั่นคงของชาติ และไม่เป็นด้วย 1 ช้อ ศือ ช้อ 10 งานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านamenะประโยชน์ทางการใช้สอยในปัจจุบันและอุตสาหกรรม

๙. วิธีการอนุรักษ์ศิลป์พื้นกรุงพื้นบ้าน

นักศึกษาคณะศุภศาสตร์ บางแกรมวิชาศิลปศึกษา สถาบัณราษฎร์ ถือความคิดเห็นเกี่ยวกับ วิธีการอนุรักษ์ศิลป์พื้นกรุงพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเดียวกัน 8 ช้อ ศือ ช้อ 18 วิธีการอนุรักษ์งานศิลป์พื้นกรุงพื้นบ้านได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวกับช่างที่ผลิตงานศิลป์พื้นกรุงพื้นบ้าน ช้อ 20 วิธีการอนุรักษ์ศิลป์พื้นกรุงพื้นบ้านได้แก่ การจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน โดยอาศัยวัสดุเป็นศูนย์กลางและได้วันความร่วมมือจากครูผู้ปกครอง และนักเรียนในท้องถิ่น ช้อ 21 วิธีการอนุรักษ์งานศิลป์พื้นกรุงพื้นบ้าน ได้แก่ การที่สถาบันอุดมศึกษาในท้องถิ่นควรจะเป็นแพนด้า และมีบทบาทในการรวบรวมข้อมูล และผลงานศิลป์พื้นกรุงพื้นบ้านโดยจัดตั้งเป็นศูนย์วิพัฒนธรรม ช้อ 22 วิธีการอนุรักษ์งานศิลป์พื้นกรุงพื้นบ้าน ได้แก่ การศึกษาวิจัยงานศิลป์พื้นกรุงพื้นบ้าน ช้อ 23 วิธีการอนุรักษ์งานศิลป์พื้นกรุงพื้นบ้าน ได้แก่ การพัฒนางานศิลป์พื้นกรุงพื้นบ้านให้มีรูปแบบที่สามารถ สอนงำนะฯ ใช้สอย เหมาะสมกับชีวิตประจำวันในท้องถิ่น ช้อ 26 วิธีการอนุรักษ์งานศิลป์พื้นกรุงพื้นบ้านได้แก่ การอนุรักษ์งานศิลป์พื้นบ้านในชีวิตประจำวันมากขึ้น ช้อ 27 วิธีการ อนุรักษ์งานศิลป์พื้นกรุงพื้นบ้าน ได้แก่ การเพิ่มหลักสูตรการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญ ของศิลป์พื้นกรุงพื้นบ้านมากขึ้น ช้อ 28 วิธีการอนุรักษ์งานศิลป์พื้นกรุงพื้นบ้านได้แก่ การสนับสนุน ให้มีการรวมกลุ่มของช่างในการผลิต และการจัดจำหน่าย และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อจะเห็นได้ว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเดียวกันอย่างยิ่ง 4 ช้อ ศือช้อ 16 วิธีการอนุรักษ์ศิลป์พื้นกรุงพื้นบ้าน ได้แก่ การเก็บรวบรวมตัวอย่างผลงานศิลป์พื้นกรุงพื้นบ้านทั้งที่เลิกใช้แล้วและที่ยังใช้อยู่ ปัจจุบัน ช้อ 17 การเก็บข้อมูลทุกๆ ตัว ที่เป็นรายละเอียดของผลงานศิลป์พื้นกรุงพื้นบ้านเป็น วิธีหนึ่งในการอนุรักษ์งานศิลป์พื้นกรุงพื้นบ้าน ช้อ 19 การจัดสร้างพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น เป็นวิธีที่งาน การอนุรักษ์งานศิลป์พื้นกรุงพื้นบ้าน และช้อ 25 การจัดนิทรรศการและเอกสารเผยแพร่ให้คนทั่วไป เห็นความสำคัญของงานศิลป์พื้นกรุงพื้นบ้าน เป็นวิธีหนึ่งในการอนุรักษ์ศิลป์พื้นกรุงพื้นบ้าน ไม่แน่ใจ 1 ช้อ ศือช้อ 24 การพัฒนางานศิลป์พื้นกรุงพื้นบ้านโดยใช้วิทยาการใหม่ๆ ในการผลิตอย่าง เหมาะสม เช่นการใช้ไฟฟ้าและลมหายใจมีความคงทน เป็นต้น เป็นวิธีหนึ่งในการอนุรักษ์งานศิลป์พื้นกรุงพื้นบ้าน และไม่เดินด้วย 1 ช้อ ศือช้อ 29 การจัดข้อเสนอแนะพื้นกรุงพื้นบ้านที่เป็นของเก่า เก็บรักษาไว้เป็นอนุสรณ์ที่ส่วนตัว เป็นวิธีหนึ่งในการอนุรักษ์ศิลป์พื้นกรุงพื้นบ้าน

นักศึกษาสถาบันราชภัฏเชียงใหม่ มีความติดเทินเกี่ยวกับวิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับเด็นด้วย 9 ช้อ ต่อช้อ 18 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวกับช่างที่ผลิตงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 20 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านโดยอาศัยวัสดุเป็นศูนย์กลางและให้วันความร่วมมือจากครู ผู้ปกครอง และนักเรียนในท้องถิ่น ช้อ 21 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การที่สถาบันอุดมศึกษาในท้องถิ่นควรเป็นแพนเนลและฝึกงานทางการร่วมระหว่างชื่อมูล และผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านโดยจัดตั้งเป็นศูนย์วัฒธรรม ช้อ 22 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การศึกษาวิจัยงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 23 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านที่มีรูปแบบที่สามารถสนองบรรยายฟื้นฟื้นสืบทอด หมายเหตุกับชีวิตประจำวันในท้องถิ่น ช้อ 25 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การจัดนิทรรศการและพานเอกสารเผยแพร่ไว้ค่าทั่วไป ที่ความสำคัญของงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 26 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่การพัฒนาที่มีการใช้งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านนี้วิถีประจำวันมากขึ้น ช้อ 27 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การเพิ่มแหล่งศูนย์การเรียนการสอนให้ผู้เรียนเป็นความสำคัญของศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมากขึ้น ช้อ 28 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การสนับสนุนให้มีการร่วมกันของช่างในการผลิตและการจัดจำหน่าย และเมื่อพิจารณาเป็นรายช้อจะเห็นได้ว่านักศึกษามีความติดเทินอยู่ในระดับเด่นด้วยอย่างยิ่ง 3 ช้อ ต่อช้อ 16 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การเก็บรวบรวมตัวอย่างผลงานงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านทั้งที่เสียหายแล้วและที่ยังใช้อยู่ในปัจจุบัน ช้อ 17 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การเก็บรวบรวมชื่อมูลทุก ๆ ล้านที่เป็นรายละเอียดของผลงานงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 19 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การจัดสร้างพิพิธภัณฑ์ให้อยู่ใน ไม่น่าจะ 2 ช้อ ต่อช้อ 24 การพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ให้มีรูปแบบที่สามารถสนองบรรยายฟื้นฟื้นสืบทอด หมายเหตุกับชีวิตประจำวันในท้องถิ่นเป็นวิธีหนึ่งของการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน และช้อ 29 การจัดขึ้นงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านที่เป็นของเก่าเก็บรักษาไว้เป็นสมบัติส่วนตัว เป็นวิธีหนึ่งในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน

นักศึกษาสถาบันราชภัฏเชียงราย มีความติดเทินเกี่ยวกับวิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับเด็นด้วย 8 ช้อ ต่อช้อ 18 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การเก็บรวบรวมชื่อมูลที่เกี่ยวกับช่างที่ผลิตงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 19 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การจัดสร้างพิพิธภัณฑ์ให้อยู่ใน ช้อ 20 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านโดยอาศัยวัสดุเป็นศูนย์กลางและให้วันความร่วมมือจาก

คู ผู้ปกครองและนักเรียนนานท่องกัน ข้อ 21 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การที่สถาบันอุดมศึกษาในท้องถิ่นควรจะเป็นแหล่งเรียนรู้และเป็นบทบาทในการตรวจสอบชื่อเมือง และผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านโดยจัดตั้งเป็นศูนย์วัฒนธรรม ข้อ 22 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การศึกษาวิจัยงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 23 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การศึกษาวิจัยงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 27 วิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การเพิ่มกลักสูตรการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมากขึ้น ข้อ 28 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การสนับสนุนให้มีการรวมก่ออุปกรณ์งานการผลิตและการจัดจำหน่าย และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อจะเห็นได้ว่านักศึกษามีความติดต่ออยู่ในระดับนี้แล้ว 3 ข้อ ตือข้อ 24 การพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านโดยใช้วิทยาการใหม่ ๆ นำประยุกต์ใช้ในการผลิตอย่างเหมาะสม เช่น การใช้น้ำยาเคลือบงานที่มีความคงทน เป็นต้น เป็นวิธีหนึ่งในการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 26 การรวมตัวให้มีการใช้งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในชีวิตประจำวันมากขึ้น เป็นวิธีหนึ่งในการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน และข้อ 29 การจัดซื้องานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านที่เป็นของเก่าเก็บรักษาไว้เป็นสมบัติส่วนตัว เป็นวิธีหนึ่งในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน และเห็นด้วยอย่างยิ่ง 2 ข้อ ตือข้อ 17 การเก็บรวบรวมชื่อเมืองทุก ๆ ตัวที่เป็นรายละเอียดของผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เป็นวิธีหนึ่งในการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 25 การจัดนิทรรศการและทำเอกสารเผยแพร่ให้คนทั่วไปเห็นความสำคัญของงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เป็นวิธีหนึ่งในการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน

นักศึกษาสถาบันราชภัฏกาญจนบุรี มีความติดเทินเกี่ยวกับวิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย 8 ข้อ ตือข้อ 18 วิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การเก็บรวบรวมชื่อเมืองที่เกี่ยวกับช่างที่ผลิตผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 19 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การจัดสร้างพิพิธภัณฑ์ท่องกัน ข้อ 20 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านโดยอาศัยวัสดุเป็นศูนย์กลางและได้รับความร่วมมือจากครูผู้ปกครอง และนักเรียนในท้องกัน ข้อ 22 วิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การศึกษาวิจัยงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 23 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านโดยใช้วิทยาการใหม่ ๆ นำประยุกต์ใช้ในการผลิตอย่างเหมาะสม เช่น การใช้น้ำยาเคลือบงานที่มีความคงทน เป็นต้น ข้อ 26 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การรณรงค์ที่มีการใช้งานศิลปหัตถ

กรรมพื้นบ้านในชีวิตประจำวันมากที่สุด ข้อ 29 วิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การจัดกิจกรรมศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านที่เป็นของเก่าเก็บรักษาไว้เป็นสมบัติส่วนตัว และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อจะเห็นได้ว่า กิจกรรมที่น่าสนใจอย่างยิ่ง 6 ข้อ ต่อข้อ 16 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การเก็บรวบรวมตัวอย่างผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านทั้งที่เลิกใช้แล้วและยังใช้อยู่ในปัจจุบัน ข้อ 17 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่การเก็บรวบรวมข้อมูลทุก ๆ ด้านที่เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 21 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่การที่สถาบันอุดมศึกษานำห้องถึงควรเป็นแพลเนตและมีบทบาทในการรวบรวมข้อมูลและผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านโดยจัดตั้งเป็นศูนย์วัฒนธรรม ข้อ 25 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การจัดนิทรรศการและเอกสารเผยแพร่ให้คนทั่วไปเห็นความสำคัญของงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 27 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การเพิ่มหลักสูตรการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมากขึ้น ข้อ 28 วิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่การสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มของช่างในการผลิตและการจัดจำหน่าย

นักศึกษาสถาบันราชภัฏจอมบึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย 12 ข้อ ต่อข้อ 16 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การเก็บรวบรวมตัวอย่างผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านทั้งที่เลิกใช้แล้ว และที่ยังใช้อยู่ในปัจจุบัน ข้อ 17 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การเก็บรวบรวมข้อมูลทุก ๆ ด้านที่เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 18 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวกับช่างที่ผลิตผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 19 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การจัดสร้างพิพิธภัณฑ์ห้องถึง ข้อ 20 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านโดยอาศัยวัดเป็นศูนย์กลางและให้รับความร่วมมือจากครู ผู้ปกครองและนักเรียนห้องถึง ข้อ 21 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การที่สถาบันอุดมศึกษานำห้องถึงควรเป็นแพลเนตและมีบทบาทในการรวบรวมข้อมูลและผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านโดยจัดตั้งเป็นศูนย์วัฒนธรรม ข้อ 22 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การศึกษาวิจัยงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 23 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้มีรูปแบบที่สามารถสื่อสารและขยายช่องทางให้กับชีวิตประจำวันห้องถึง ข้อ 24 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านโดยใช้วิทยาการใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ในการผลิตอย่างเหมาะสม เช่น การใช้น้ำยาเคลือบทำให้มีความคงทน เป็นต้น ข้อ 26 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การวางแผนค่าให้มีการใช้งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน

ในชีวิตประจำวันมากขึ้น ข้อ 27 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การเพิ่มแหล่งศูนย์การเรียนการสอนให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมากขึ้น ข้อ 28 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มของช่างงานการผลิตและการจัดจำหน่ายและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะเห็นได้ว่านักศึกษามีความติดต่ออยู่ในระดับเดียวกันอย่างยิ่ง 1 ข้อ ที่อ ข้อ 25 การจัดนิทรรศการ และทำเอกสารเผยแพร่ให้คนทั่วไปเห็นความสำคัญของงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เป็นวิธีหนึ่งของการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน และไม่น่าจะใช้ 1 ข้อ ตือข้อ 29 การจัดซื้องานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านที่เป็นของเก่าเก็บรักษาไว้เป็นสมบัติส่วนตัว เป็นวิธีหนึ่งของการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน

นักศึกษาสถาบันราชภัฏวิหารารมณ์ มีความติดต่อในเรื่องวิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับเดียวกันอย่าง 5 ข้อ ตือข้อ 16 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่การเก็บรวบรวมตัวอย่างผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านทั้งที่เลิกใช้แล้วและที่ยังใช้อยู่ในปัจจุบัน ข้อ 24 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน โดยใช้วิทยาการใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ในการผลิตอย่างเหมาะสม เช่น การใช้ไฟฟ้าและสื่อสารที่มีความคงทน เป็นต้น ข้อ 26 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การพัฒนาค่าที่มีการใช้งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในชีวิตประจำวันมากขึ้น ข้อ 27 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การเพิ่มแหล่งศูนย์การเรียนการสอนให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมากขึ้น ข้อ 29 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การจัดซื้องานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านที่เป็นของเก่าเก็บรักษาไว้เป็นสมบัติส่วนตัว และนักศึกษามีความติดต่ออย่างยิ่ง 9 ข้อ ตือข้อ 17 การเก็บรวบรวมข้อมูลทุก ๆ ด้านที่เป็นรายละเอียดของงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นวิธีหนึ่งของการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 18 การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวกับช่างที่ผลิตงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 19 การจัดสร้างพิพิธภัณฑ์ท่องเที่ยว เป็นวิธีการหนึ่งในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 20 การจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านโดยอาศัยวัสดุเป็นศูนย์กลาง และได้รับความร่วมมือจากครูผู้ปกครองและพัฒนาท่องเที่ยน เป็นแนววิธีหนึ่งในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 21 การที่สถาบันอุดมศึกษานิห้องศิลปะ ควรจะเป็นแพลตฟอร์มและเป็นบทบาทในการรวบรวมข้อมูล และผลงานงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านโดยจัดตั้งเป็นศูนย์วัฒนธรรม เป็นวิธีหนึ่งในการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 22 การศึกษา วิจัยงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เป็นวิธีหนึ่งในการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 23 การพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านโดยใช้วิทยาการใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ในการผลิตอย่างเหมาะสม เช่น การใช้ไฟฟ้าและสื่อสารที่มีความคงทน เป็นต้น เป็นวิธีหนึ่งในการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 25

การจัดนิทรรศการ และจัดทำเอกสารเผยแพร่ไว้ให้คนทั่วไปเห็นความสำคัญของงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เป็นวิธีหนึ่งในการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 28 การสันสนุนาหรือการรวมกลุ่มของช่างในภาระคิดและภาระจ้างนำไป เป็นวิธีหนึ่งในการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน

นักศึกษาสถาบันราชภัฏสิงห์ลมมีความติดเทินเกี่ยวกับวิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับไหนด้วย 12 ข้อ ต่อข้อ 17 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การเก็บรวบรวมข้อมูลทุก ๆ ด้านที่เป็นรายละเอียดของผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 18 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวกับช่างที่เกี่ยวข้องกับงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 19 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การจัดสร้างพิพิธภัณฑ์ท่องเที่ยวน ข้อ 20 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านโดยอาศัยเป็นศูนย์กลางและได้รับความร่วมมือจากครูผู้ปกครองและนักเรียนในท่องเที่ยวน ข้อ 21 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การที่สถาบันอุดมศึกษาท่องเที่ยวเป็นแพนhandle และฝึกอบรมช่างในการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านโดยจัดตั้งเป็นศูนย์วัฒนธรรม ข้อ 22 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การศึกษา วิจัยงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 23 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ให้มีรูปแบบที่สามารถส่องประกายชน่าใช้สอย เหมาะสมสมกับชีวิตประจำวันในท่องเที่ยวน ข้อ 24 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่การพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านโดยใช้วิทยาการใหม่ ๆ nanoparticle น่าประยุกต์ใช้ในการผลิตอย่างเหมาะสม เป็น การใช้น้ำยาเคลือบทาให้มีความคงทน เป็นต้น ข้อ 25 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การจัดนิทรรศการและเอกสารเผยแพร่ไว้คนทั่วไปเห็นความสำคัญของงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 26 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การรณรงค์ให้มีการใช้งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ชีวิตประจำวันมากขึ้น ข้อ 27 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การเพิ่มหลักสูตรการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมากขึ้น ข้อ 28 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การสันสนุนให้มีการรวมกลุ่มของช่างในการผลิตและการจัดทำภาระ และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อจะเห็นได้ว่านักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่น 1 ข้อ ต่อข้อ 29 การจัดข้อผังงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านที่เป็นของเก่าเก็บรักษาไว้เป็นสมบัติส่วนตัว เป็นวิธีหนึ่งในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เน้นด้วยอย่างยิ่ง 1 ข้อ ต่อข้อ 16 การเก็บรวบรวมตัวอย่างผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านทั้งที่เลิกใช้แล้วและที่ยังใช้อยู่ในปัจจุบัน เป็นวิธีหนึ่งในการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน

นักศึกษาสถาบันราชภัฏสิงห์ลม มีความติดเทินเกี่ยวกับวิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน

เมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับเด่นด้วย 8 ช้อ ศือช้อ 18 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวกับช่างที่ผลิตงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 20 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่การจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านโดยอาศัยวัสดุเป็นศูนย์กลางและได้รับความร่วมมือจากครุ ผู้ประกอบและนักเรียนในท้องถิ่น ช้อ 21 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การที่สถาบันอุดมศึกษานำท่องถิ่นความเป็นภูมิภาคและมีบทบาทในการร่วมรวบรวมข้อมูลและผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 22 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การศึกษา วิจัยงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 23 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ที่มีรูปแบบที่สามารถส่องประกายให้ส่องสว่างกับชีวิตประจำวันท้องถิ่น ช้อ 25 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การจัดนิทรรศการและทำเอกสารเผยแพร่ให้คนทั่วไปเห็นความสำคัญของงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 26 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่การ並將ที่ไม่สามารถที่จะดำเนินการได้แก่ การเพิ่มผลลัพธ์จากการเรียนการสอน ให้ดูเรียนเห็นความสำคัญของงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้มากขึ้น และ เมื่อพิจารณา เป็นรายช้อจะเห็นได้ว่าแก่ศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเด่นด้วยอย่างยิ่ง 3 ช้อ ศือ ห้อ 16 การเก็บรวบรวมตัวอย่างผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านทั้งที่ยังใช้งานอยู่ปัจจุบัน และที่เลิกใช้แล้ว เป็นวิธีที่ใช้ในการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 17 การเก็บรวบรวมข้อมูลทุกๆ ด้านที่เป็นรายละเอียดของผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เป็นวิธีที่ใช้ในการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 19 การจัดสร้างพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นเป็นวิธีที่ใช้ในการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ในแต่ละ 2 ช้อ ศือช้อ 28 วิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การสนับสนุนให้มีการร่วมกุ่มของช่างในการผลิต และการจัดจ้าหน่าย และช้อ 29 วิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การจัดข้อเสนอแนะศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านที่เป็นของเก่าเก็บรักษาไว้เป็นสมบัติส่วนตัว และนี่เป็นด้วย 1 ช้อ ศือช้อ 24 การพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านโดยใช้วิทยาการใหม่ ๆ นำร่องที่ใช้ในการผลิตอย่างเหมาะสม เช่น การใช้ฐานเคมีอินทร์ที่มีความคงทน เป็นต้น เป็นวิธีที่ใช้ในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน

นักศึกษาสถาบันราชภัฏนครราชสีมา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับเด่นด้วย 5 ช้อ ศือช้อ 18 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวกับช่างที่ผลิตงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 23 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การพัฒนาศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้มีรูปแบบที่สามารถส่องประกายให้ส่องสว่างกับชีวิตประจำวันท้องถิ่น ช้อ 24 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การพัฒนาแผนกศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านโดยใช้วิทยาการใหม่ ๆ นำร่องที่ใช้ในการผลิต

อย่างเหมาะสม ซึ่ง การใช้ไปยาเดสินทางให้มีความคงทน เป็นต้น ช้อ 26 วิธีการอนุรักษ์งานศิลป์พัฒนารมณ์ที่บ้าน ได้แก่การร่วมมือกันดำเนินการซ่อมแซมบ้านเรือนที่บ้าน ช้อ 29 วิธีการอนุรักษ์งานศิลป์พัฒนารมณ์ที่บ้าน ได้แก่การจัดข้อเสนอแนะศิลป์พัฒนารมณ์ที่บ้านที่เป็นของเก่า เก็บรักษาไว้เป็นสมบัติส่วนตัว และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อจะเห็นได้ว่าห้องศึกษา มีความติดเทินอยู่ในระดับเดียวกันอย่างยิ่ง 9 ช้อ ต่อช้อ 16 การเก็บรวบรวมตัวอย่างผลงานศิลป์พัฒนารมณ์ที่บ้านทั้งที่เลิกใช้แล้วและที่ยังใช้อยู่ในปัจจุบัน เป็นวิธีหนึ่งในการอนุรักษ์งานศิลป์พัฒนารมณ์ที่บ้าน ช้อ 17 การเก็บรวบรวมข้อมูลทุกๆ ด้านที่เป็นรายละเอียดของผลงานศิลป์พัฒนารมณ์ที่บ้าน เป็นวิธีหนึ่งในการอนุรักษ์ศิลป์พัฒนารมณ์ที่บ้าน ช้อ 19 การจัดสร้างพิพิธภัณฑ์ท่องเที่ยว เป็นวิธีหนึ่งในการอนุรักษ์งานศิลป์พัฒนารมณ์ที่บ้าน ช้อ 20 การจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ที่บ้านโดยอาศัยวัสดุที่มีอยู่แล้ว เช่นไม้หินฯลฯ และผลิตภัณฑ์ที่บ้าน ช้อ 21 การที่สถาบันอุดมศึกษานำห้องเรียนมาเป็นแหล่งเรียนรู้และฝึกอบรม ช้อ 25 การจัดนิทรรศการและทำเอกสารเผยแพร่ให้คนทั่วไปเห็นความสำคัญของงานศิลป์พัฒนารมณ์ที่บ้าน เป็นวิธีหนึ่งในการอนุรักษ์งานศิลป์พัฒนารมณ์ที่บ้าน ช้อ 27 การเพิ่มหลักสูตรการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของงานศิลป์พัฒนารมณ์ที่บ้านมากขึ้น เป็นวิธีหนึ่งในการอนุรักษ์งานศิลป์พัฒนารมณ์ที่บ้าน ช้อ 28 การสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มของช่างงานผลิตและการจัดจำหน่าย เป็นวิธีหนึ่งในการอนุรักษ์งานศิลป์พัฒนารมณ์ที่บ้าน

นักศึกษาสถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์ มีความติดต่อสื่อสารกับวิธีการอนุรักษ์ศิลป์พัฒนารมณ์ที่บ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับเดียวกันอย่างยิ่ง 9 ช้อ ต่อช้อ 17 วิธีการอนุรักษ์งานศิลป์พัฒนารมณ์ที่บ้าน ได้แก่การเก็บรวบรวมข้อมูลทุกๆ ด้านที่เป็นรายละเอียดของผลงานศิลป์พัฒนารมณ์ที่บ้าน ช้อ 18 วิธีการอนุรักษ์งานศิลป์พัฒนารมณ์ที่บ้าน ได้แก่การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวกับช่างที่ผลิตงานศิลป์พัฒนารมณ์ที่บ้าน ช้อ 20 วิธีการอนุรักษ์งานศิลป์พัฒนารมณ์ที่บ้าน ได้แก่การจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ที่บ้าน ได้แก่การจัดแสดงห้องเรียน ช้อ 21 วิธีการอนุรักษ์งานศิลป์พัฒนารมณ์ที่บ้าน ได้แก่การนำห้องเรียนมาเป็นแหล่งเรียนรู้และฝึกอบรม ช้อ 22 วิธีการอนุรักษ์งานศิลป์พัฒนารมณ์ที่บ้าน ได้แก่การสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มของช่างงานผลิตและการจัดจำหน่าย ช้อ 23 วิธีการอนุรักษ์งานศิลป์พัฒนารมณ์ที่บ้าน ได้แก่การพัฒนางานศิลป์พัฒนารมณ์ที่บ้านให้มีรูปแบบที่สามารถสนอง

ประชาธิชานใช้สอยหมายความว่าสมบัติที่มีประโยชน์ใช้สอยในท้องถิ่น ข้อ 26 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การรับรองค่าไม่มีการใช้งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในเชิงประจารวณ์มากขึ้น ข้อ 27 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่การเพิ่มแหล่งสู่กระบวนการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมากขึ้น ข้อ 28 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มของช่างในการผลิตและการจัดจำหน่าย และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อจะเห็นได้ว่าหัตถศิลปะมีความติดเทินอยู่ในระดับเดียวอย่างยิ่ง 3 ข้อ ต่อข้อ 16 การเก็บรวบรวมตัวอย่างผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านทั้งที่เลิกใช้แล้วและที่ยังใช้อยู่ในปัจจุบัน เป็นวิธีที่ใช้ในการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 19 การจัดสร้างพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น เป็นวิธีที่ใช้ในการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 25 การจัดกิจกรรมการและทำอาหารสารเนยแพร่ให้คนหัวไทรเห็นความสำคัญของงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เป็นวิธีที่ใช้ในการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน นั้นแห่งนั้น 2 ข้อ ต่อข้อ 24 วิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านโดยใช้ที่ดินที่ดี ขนาดที่เหมาะสมอยู่ต่ำกว่าพื้นที่ที่ใช้ในการผลิตอย่างเหมาะสม เช่น การใช้น้ำยาเคลือบทาให้มีความคงทน เป็นต้น และข้อ 29 การจัดข้อจราศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านที่เป็นของเก่าเก็บรักษาไว้เป็นสมบัติส่วนตัว เป็นวิธีที่ใช้ในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน

นักศึกษาสถาบันราชภัฏมหาสารคาม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับเด็นด้วย 12 ข้อ ท่อช้อ 16 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านทั้งที่เลิกใช้แล้ว และที่ยังใช้อยู่ปัจจุบัน ข้อ 18 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวกับชาติที่ผลิตงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 19 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การจัดสร้างพิพิธภัณฑ์ท่องเที่ยน ข้อ 20 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านตามอาชีพ คือเป็นศูนย์กลางและได้รับความร่วมมือจากครูผู้ปกครอง และนักเรียนเพื่องาน ข้อ 22 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การศึกษา วิจัยงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 23 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้มีรูปแบบที่สามารถสนองประวัติศาสตร์สอยหมายและสมกับชีวิตประจำวันท่องเที่ยน ข้อ 24 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านโดยใช้วิทยาการใหม่ ๆ มากจะยกตัวเข้าในการผลิตอย่างเหมาะสม เช่น การใช้น้ำยาเคลือบทำให้มีความคงทน เป็นต้น ข้อ 26 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การร่างค์ไม้ฝึกใช้งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในชีวิตประจำวันเพิ่มขึ้น ข้อ 27 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การเพิ่มหลักสูตรการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเห็นความ

ส"ต้าบุขของงานศิลปหัตถกรรมที่นับมากขึ้น ช้อ 28 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การสืบสานให้มีการรวมกลุ่มของช่างในการผลิตและการจัดงาน่าย และเมื่อพิจารณาเป็นรายหัวจะเห็นได้ว่านักศึกษามีความติดเทินอยู่ในระดับเดินด้วยอย่างอิ่ง 2 ช้อ ดือช้อ 17 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การเก็บรวบรวมข้อมูลทุก ๆ ด้าน ที่เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 25 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การจัดนิทรรศการและนำออกสำรวจเพื่อที่คนทั่วไปเห็นความสำคัญของงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน นุ้แห่งฯ 1 ช้อ ดือช้อ 29 การจัดซื้องานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านที่เป็นของเก่าเก็บรักษาไว้เป็นสมบัติส่วนตัว เป็นวิธีหนึ่งในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน

นักศึกษาสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี มีความติดเท็จเกี่ยวกับวิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับเด็นด้วย 8 ช้อ ต่อช้อ 16 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การเก็บรวบรวมตัวอย่างผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อที่เลิกใช้แล้ว และที่ยังใช้อยู่ในปัจจุบัน ช้อ 18 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวกับช่างที่ผลิตงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 19 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การจัดสร้างพิพิธภัณฑ์ท่องเที่ยน ช้อ 21 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การที่สถาบันอุดมศึกษานำท่องเที่ยวเรียนรู้และมีบทบาทในการรวบรวมข้อมูลและผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านโดยจัดตั้งเป็นศูนย์วัฒนธรรม ช้อ 22 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การศึกษา วิจัยงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 23 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้มีรูปแบบที่สามารถสื่อสารกับคนรุ่นหลังได้ ช้อ 26 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การรณรงค์ที่มีการใช้งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในชีวิৎประจำวันมากขึ้น ช้อ 27 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การเพิ่มหลักสูตรการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เทินด้วยอย่างยิ่ง 4 ช้อ ต่อช้อ 17 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลทุกๆ ด้านที่เป็นรายละเอียดของผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 20 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านโดยอาศัยวัสดุเป็นศูนย์กลางและได้รับความร่วมมือจากครูผู้ปกครองและนักเรียนในท้องถิ่น ช้อ 25 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การจัดนิทรรศการและออกสื่อเผยแพร่ที่คนทั่วไปเห็นความสำคัญของงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 28 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การสนับสนุนให้กิจกรรมทุกๆ กองข่างดำเนินการผลิตและการจัดจำหน่าย และน่าสนใจ 2 ช้อ ต่อช้อ 25 การพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านโดยใช้วิทยาการใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ในการผลิตก่อกร่างหนทางสู่การพัฒนา

เช่น การใช้นโยบายเคลื่อนที่มีความคงทน เป็นต้น เป็นวิธีที่ใช้ในการอนุรักษ์งานศิลป์พัฒน์พื้นบ้าน ข้อ 29 การจัดซื้องานศิลป์พัฒน์พื้นบ้านที่เป็นของเก่า เก็บรักษาไว้เป็นสมบัติส่วนตัว เป็นวิธีที่ใช้ในการอนุรักษ์งานศิลป์พัฒน์พื้นบ้าน

นักศึกษาสถานบันราษฎร์อุดรธานี มีความติดเทิน ที่ยอมรับวิธีการอนุรักษ์ศิลป์พัฒน์พื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับเด่นด้วย 8 ช้อ ดือช้อ 18 วิธีการอนุรักษ์งานศิลป์พัฒน์พื้นบ้าน ได้แก่การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวกับช่างที่ผลิตงานศิลป์พัฒน์พื้นบ้าน ช้อ 20 วิธีการอนุรักษ์งานศิลป์พัฒน์พื้นบ้าน ได้แก่การจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านโดยอาศัยวัสดุเป็นศูนย์กลางและได้รับความร่วมมือจากครู ผู้ปกครองและนักเรียนในท้องถิ่น ช้อ 21 วิธีการอนุรักษ์งานศิลป์พัฒน์พื้นบ้าน ได้แก่การที่สถาบันอุดมศึกษานี้ห้องถิ่นควรเป็นแพนhandle และมีบทบาทในการรวบรวมข้อมูลและผลงานศิลป์พัฒน์พื้นบ้านโดยจัดตั้งเป็นศูนย์วัฒนธรรม ช้อ 22 วิธีการอนุรักษ์งานศิลป์พัฒน์พื้นบ้าน ได้แก่การศึกษา วิจัยงานศิลป์พัฒน์พื้นบ้าน ช้อ 23 วิธีการอนุรักษ์งานศิลป์พัฒน์พื้นบ้าน ได้แก่การพัฒนางานศิลป์พัฒน์พื้นบ้านให้มีรูปแบบที่สามารถส่งประวัติศาสตร์สืบทอดมา ผสมผสานชีวิตประจำวัน ช้อ 26 วิธีการอนุรักษ์งานศิลป์พัฒน์พื้นบ้าน ได้แก่การวางแผนดำเนินการใช้งานศิลป์พัฒน์พื้นบ้านในชีวิตประจำวันมากขึ้น ช้อ 27 วิธีการอนุรักษ์งานศิลป์พัฒน์พื้นบ้าน ได้แก่การเพิ่มหลักสูตรการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของศิลป์พัฒน์พื้นบ้าน ช้อ 28 วิธีการอนุรักษ์งานศิลป์พัฒน์พื้นบ้าน ได้แก่การสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มของช่างในการผลิตและการจัดจำหน่าย และเมื่อพิจารณาเป็นรายช้อจะเห็นได้ว่าผู้ศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเด่นถึงอย่างยิ่ง 4 ช้อ ดือช้อ 16 วิธีการอนุรักษ์งานศิลป์พัฒน์พื้นบ้าน ได้แก่การเก็บรวบรวมตัวอย่างผลิตภัณฑ์ 4 ตัวน ที่เป็นรายละเอียดของผลงานศิลป์พัฒน์พื้นบ้าน ช้อ 17 วิธีการอนุรักษ์งานศิลป์พัฒน์พื้นบ้าน ได้แก่การเก็บรวบรวมข้อมูลทุกๆ ด้าน ที่เป็นรายละเอียดของผลงานศิลป์พัฒน์พื้นบ้าน ช้อ 19 วิธีการอนุรักษ์งานศิลป์พัฒน์พื้นบ้าน ได้แก่การจัดสร้างพิพิธภัณฑ์ห้องถิ่น ช้อ 25 วิธีการอนุรักษ์งานศิลป์พัฒน์พื้นบ้าน ได้แก่การจัดนิทรรศการและทำเอกสารเผยแพร่ให้คนทั่วไปเห็นความสำคัญของงานศิลป์พัฒน์พื้นบ้าน และไม่เด่นด้วย 2 ช้อ ดือช้อ 24 วิธีการอนุรักษ์ศิลป์พัฒน์พื้นบ้าน ได้แก่การพัฒนางานศิลป์พัฒน์พื้นบ้านโดยใช้วิทยาการใหม่ ๆ นำประยุกต์ใช้ในการผลิตอย่างเหมาะสม เช่น การใช้นโยบายเคลื่อนที่มีความคงทน เป็นต้น เป็นวิธีที่ใช้ในการอนุรักษ์งานศิลป์พัฒน์พื้นบ้าน และช้อ 29 การจัดซื้องานศิลป์พัฒน์พื้นบ้านที่เป็นของเก่า เก็บรักษาไว้เป็นสมบัติส่วนตัว เป็นวิธีที่ใช้ในการอนุรักษ์ศิลป์พัฒน์พื้นบ้าน

นักศึกษาสถานบันราษฎร์อุดรธานี มีความติดเทิน ที่ยอมรับวิธีการอนุรักษ์งานศิลป์พัฒน์พื้นบ้าน

พื้นบ้านเมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับที่ดีด้วย 9 ช้อ ต่อช้อ 17 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การเก็บรวบรวมช้อมูลทุก ๆ ด้าน ที่เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 18 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การเก็บรวบรวมช้อมูลที่เกี่ยวกับชาติที่ผลิตงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 20 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านโดยอาศัยวัสดุเป็นศูนย์กลางและได้รับความร่วมมือจากครูผู้ปกครองและนักเรียนในการท่องเที่ยว ช้อ 21 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การที่สถาบันอุดมศึกษาให้องค์กรการเป็นแกนนำและนักบุญทางในการรวบรวมช้อมูลและผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านโดยจัดตั้งเป็นศูนย์วัฒนธรรม ช้อ 22 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การศึกษา วิจัยงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 23 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การพัฒนาฐานแบบงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้มีรูปแบบที่สามารถส่ง出去ได้ ช้อ 26 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การรายงานตัวให้ฝ่ายราชการทราบ ช้อ 27 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การเพิ่มหลักสูตรการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมากขึ้น ช้อ 28 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มของช่างในการผลิตและการจัดจำหน่าย ที่ดีด้วยอย่างยิ่ง 3 ช้อ ต่อช้อ 16 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การเก็บรวบรวมตัวอย่างผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านทั้งที่เลิกใช้แล้วและที่ยังใช้อยู่ในปัจจุบัน ช้อ 19 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การจัดสร้างพิพิธภัณฑ์ที่ดี ช้อ 25 วิธีการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การจัดนิทรรศการและทำเอกสารเผยแพร่ให้คนทั่วไปเห็นความสำคัญของงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน และน่าสนใจ 2 ช้อ ต่อช้อ 24 การพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านโดยใช้วิทยาการใหม่ ๆ มาบรรยายตัวชี้วัด การผลิตอย่างเหมาะสม เช่น การใช้น้ำยาเคลือบหินให้มีความคงทน เป็นต้น เป็นวิธีที่งานการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 29 การจัดซื้องานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านที่เป็นของเก่าเก็บไว้ใช้เป็นสมบัติส่วนตัว เป็นวิธีที่งานการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน

๔. บทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน

นักศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีแรกในวิชาศิลปศึกษา สถาบันราชภัฏทั้ง 13 สถาบัน มีความติดเทินเกี่ยวกับบทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับที่ดีด้วย 9 ช้อ ที่ว่าบทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ ช้อ 30 การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่เน้นอ่านเข้าใจต่อการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 31

การผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความเชื่อใจในเรื่องการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 32 การสนับสนุนให้กรรมของนักศึกษาในการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 33 การเป็นหน่วยงานที่ทำ การศึกษา วิจัยงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 34 การเป็นผู้นำในการพัฒนาชุมชนแบบงานศิลปหัตถกรรม พื้นบ้านให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน ช้อ 35 การใช้บริการแก่สังคมในการจัดทำเอกสารเผยแพร่ งานอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 36 การร่วมมือกับส่วนราชการและหน่วยงานอื่นในการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 38 การร่วบรวมทำเป็นบุคคลและแหล่งผลิตงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน แต่ละท้องที่ เป็นฐานข้อมูลในการศึกษา วิจัย ช้อ 39 การเปิดอบรมวิชาช่างที่เกี่ยวกับศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้แก่บุคคลทั่วไป และให้ได้รับอย่างยั่งยืน 1 ช้อ ดือช้อ 37 นำบาร ของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ให้แก่การเป็นผู้จัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านเพื่อเป็น รวบรวมข้อมูลและผลงานรวมทั้งແ legalized ที่มา เพื่อการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน

นักศึกษาสถาบันราชภัฏเชียงใหม่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยทั้ง 10 ข้อ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะเห็นได้ว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งขึ้นซึ่งก่อให้เกิดเฉลี่ยสูงสุดต่อข้อ 33 บทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การเป็นแหล่งงานที่ทางการศึกษา วิจัยดังนี้ค่าว่างานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน

ที่ເຊື່ອານາຍີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຄືລົບທີ່ຕົດກ່ຽວມີພື້ນບ້ານ ແລະ ຂໍ 33 ນທນາຖຂອງສຄາບັນຮາຈກູ້ໃນກາຮອນຫຼັກໝໍ
ຄືລົບທີ່ຕົດກ່ຽວມີພື້ນບ້ານ ໄດ້ແກ່ກາຮເປັນຫາໄງ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຄືລົບທີ່ຕົດກ່ຽວມີພື້ນບ້ານ
ນັກສຶກໜາສຄາບັນຮາຈກູ້ກາຖຸຈະບູຮີ ມີຄວາມຄິດເຫັນເຖິງກັບນທນາຖຂອງສຄາບັນຮາຈກູ້ໃນ
ກາຮອນຫຼັກໝໍຄືລົບທີ່ຕົດກ່ຽວມີພື້ນບ້ານ ເມື່ອພິຈາລາດຍ່າງມີຄວາມຕິດເຫັນຢູ່ໃນຮະດັບເຫັນຕໍ່ໄວ້ 6 ຂໍອ ທີ່ກ່ຽວ
ນທນາຖຂອງສຄາບັນຮາຈກູ້ໃນກາຮອນຫຼັກໝໍຈຳລັກຄືລົບທີ່ຕົດກ່ຽວມີພື້ນບ້ານໄດ້ແກ່ ຂໍອ 30 ກາຮຈັດໜັກສູງທາງ
ເຮັດວຽກສອນທີ່ເຊື່ອານາຍີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຄືລົບທີ່ຕົດກ່ຽວມີພື້ນບ້ານ ຂໍອ 31 ກາຮພລິຕຸບຸດລາກຮ່າງທີ່ມີຄວາມຮູ້
ຄວາມເຂົາໃຈເຮັດວຽກກ່ຽວຂ້ອງຄືລົບທີ່ຕົດກ່ຽວມີພື້ນບ້ານ ຂໍອ 32 ກາຮສັບສົນກິຈກວມຂອງນັກສຶກໜາໃນ
ກາຮອນຫຼັກໝໍຈຳລັກຄືລົບທີ່ຕົດກ່ຽວມີພື້ນບ້ານ ຂໍອ 33 ກາຮເປັນຫາໄງ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຄືລົບ
ທີ່ຕົດກ່ຽວມີພື້ນບ້ານ ຂໍອ 34 ກາຮເປັນຜູ້ໄດ້ໃນກາຮພັກງານແບ່ງຈຳລົບທີ່ຕົດກ່ຽວມີພື້ນບ້ານໃຫ້ສອດຄລ້ອງກັນ
ໜີວິຕປະຈາວັນ ຂໍອ 38 ກາຮເປັດບໍນວຍວິຊາຂ່າງທີ່ເຖິງກັບຄືລົບທີ່ຕົດກ່ຽວມີພື້ນບ້ານໃຫ້ແກ່ບຸດຄລ້ວ່າໄປ ແລະ
ນັກສຶກໜາມີຄວາມຄິດເຫັນຢູ່ໃນຮະດັບເຫັນຕໍ່ໄວ້ຍ່າງຍິ່ງ 4 ຂໍອ ຕີ່ຂໍອ 35 ນທນາຖຂອງສຄາບັນຮາຈກູ້ໃນກາຮ
ອນຫຼັກໝໍຈຳລັກຄືລົບທີ່ຕົດກ່ຽວມີພື້ນບ້ານ ໄດ້ແກ່ກາຮໃຫ້ວິກາຮແກ່ສັງຄນໃນກາຮຈັດທາເອກສາຮແພຍແພ່ງງານອໜຼັກໝໍ
ຄືລົບທີ່ຕົດກ່ຽວມີພື້ນບ້ານ ຂໍອ 36 ນທນາຖຂອງສຄາບັນຮາຈກູ້ໃນກາຮອນຫຼັກໝໍຈຳລັກຄືລົບທີ່ຕົດກ່ຽວມີພື້ນບ້ານ
ໄດ້ແກ່ກາຮຮ່ວມມືກັບສ່ວນຮາຈກູ້ການແລະໜ່າຍງານເຂົ້າໃນກາຮອນຫຼັກໝໍຈຳລັກຄືລົບທີ່ຕົດກ່ຽວມີພື້ນບ້ານ ຂໍອ 37
ນທນາຖຂອງສຄາບັນຮາຈກູ້ໃນກາຮອນຫຼັກໝໍຈຳລັກຄືລົບທີ່ຕົດກ່ຽວມີພື້ນບ້ານໄດ້ແກ່ ກາຮເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງພິພົກັກທີ່ພື້ນບ້ານ
ເພື່ອເກີບຮວບຮຸມຂໍ້ມູນແລະພົງຈານ ຮວມທີ່ແລ່ງທີ່ມາ ຂໍອ 39 ນທນາຖຂອງສຄາບັນຮາຈກູ້ໃນກາຮ
ອນຫຼັກໝໍຈຳລັກຄືລົບທີ່ຕົດກ່ຽວມີພື້ນບ້ານ ໄດ້ແກ່ກາຮເປັດບໍນວຍວິຊາຂ່າງທີ່ເຖິງກັບຄືລົບທີ່ຕົດກ່ຽວມີພື້ນບ້ານໃຫ້ແກ່
ບຸດຄລ້ວ່າໄປ

ນັກສຶກໜາສຄາບັນຮາຈກູ້ຈົມນີ້ ເລີຍ ແລະ ມາກາສາຮາຄາມ ມີຄວາມຄິດເຫັນເຖິງກັບນທນາຖຂອງ
ສຄາບັນຮາຈກູ້ໃນກາຮອນຫຼັກໝໍຈຳລັກຄືລົບທີ່ຕົດກ່ຽວມີພື້ນບ້ານ ເມື່ອພິຈາລາດຍ່າງມີຄວາມຄິດເຫັນຢູ່ໃນຮະດັບເຫັນ
ຕ້ວຍ 9 ຂໍອ ທີ່ວ່ານທນາຖຂອງສຄາບັນຮາຈກູ້ໃນກາຮອນຫຼັກໝໍຈຳລັກຄືລົບທີ່ຕົດກ່ຽວມີພື້ນບ້ານໄດ້ແກ່ ຂໍອ 30 ກາຮຈັດ
ໜັກສູງທາງເຮັດວຽກສອນທີ່ເຊື່ອານາຍີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຄືລົບທີ່ຕົດກ່ຽວມີພື້ນບ້ານ ຂໍອ 31 ກາຮພລິຕຸບຸດລາກຮ່າງ
ທີ່ມີຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົາໃຈຈານເຮັດວຽກກ່ຽວຂ້ອງຄືລົບທີ່ຕົດກ່ຽວມີພື້ນບ້ານ ຂໍອ 32 ກາຮສັບສົນກິຈກວມຂອງ
ນັກສຶກໜາໃນກາຮອນຫຼັກໝໍຈຳລັກຄືລົບທີ່ຕົດກ່ຽວມີພື້ນບ້ານ ຂໍອ 33 ກາຮເປັນຫາໄງ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຄືລົບ
ທີ່ຕົດກ່ຽວມີພື້ນບ້ານ ຂໍອ 34 ກາຮເປັນຜູ້ໄດ້ໃນກາຮພັກງານແບ່ງຈຳລົບທີ່ຕົດກ່ຽວມີພື້ນບ້ານໃຫ້ສອດຄລ້ອງ
ກັນໜີວິຕປະຈາວັນ ຂໍອ 35 ກາຮໃຫ້ວິກາຮແກ່ສັງຄນໃນກາຮຈັດທາເອກສາຮແພຍແພ່ງງານອໜຼັກໝໍຈຳລັກຄື
ກ່ຽວມີພື້ນບ້ານ ຂໍອ 36 ກາຮຮ່ວມມືກັບສ່ວນຮາຈກູ້ການແລະໜ່າຍງານເຂົ້າໃນກາຮອນຫຼັກໝໍຈຳລັກຄືລົບທີ່ຕົດ
ກ່ຽວມີພື້ນບ້ານ ຂໍອ 38 ກາຮຮ່ວມກັບທີ່ມີບຸດຄລ້ວແລະແລ່ງພລິຕິຈານຄືລົບທີ່ຕົດກ່ຽວມີພື້ນບ້ານໃແຕ່ລະກີ່ນ

เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการศึกษา วิจัย ช้อ 39 การเปิดอบรมวิชาช่างที่เกี่ยวกับศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ที่แก่บุคคลทั่วไป และนักศึกษา มีความติดเทินอยู่ในระดับไหนด้วยอ้างอิง 1 ช้อ ดือช้อ 37 บทบาท ของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การเป็นผู้จัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านเพื่อการ เก็บรวบรวมข้อมูลและผลงาน รวมทั้งเผยแพร่ที่มาเพื่อการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน

นักศึกษาสถาบันราชภัฏราษฎร์ มีความติดเทินเกี่ยวกับบทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมมีความติดเทินอยู่ในระดับเดียว 7 ช้อ ที่ร่วม บทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ ช้อ 30 การจัดหลักสูตรการ เรียนการสอนที่เน้นอ่านนายท่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 31 การผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 32 การสนับสนุนกิจกรรมของนักศึกษาใน การอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 34 การเป็นผู้นำในการพัฒนาภูมิประเทศงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน ช้อ 36 การร่วมมือกับส่วนราชการและหน่วยงานอื่นในการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 37 การเป็นผู้จัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลและ ผลงาน รวมทั้งเผยแพร่ที่มาเพื่อการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 38 การร่วมร่วมท่าเนียบบุคคล และแหล่งผลิตงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านแต่ละท้องถิ่น เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการศึกษา วิจัย และ นักศึกษามีความติดเทินอยู่ในระดับเดียวอยู่อ้างอิง 4 ช้อ ดือช้อ 33 บทบาทของสถาบันราชภัฏในการ อนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การเป็นแหล่งงานที่ทางการศึกษาไว้ ด้านครัวงานศิลปหัตถกรรม พื้นบ้าน ช้อ 35 บทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การให้บริการ แก่สังคมในภาคภาษาอกรส่าหร่อยแพร่จากอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน และช้อ 39 บทบาทของสถาบัน ราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การเปิดอบรมวิชาช่างที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์ศิลปหัตถ กรรมพื้นบ้านให้แก่บุคคลทั่วไป

นักศึกษาสถาบันราชภัฏสงขลา มีความติดเทินเกี่ยวกับบทบาทของสถาบันราชภัฏในการ อนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับเดียวทั้ง 10 ช้อ และเมื่อพิจารณา เป็นรายช้อจะเห็นได้ว่า นักศึกษา มีความติดเทินในระดับเดียวอยู่อ้างอิงยังที่สำคัญสุดดือช้อ 37 บทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การเป็นผู้จัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลและผลงาน รวมทั้งเผยแพร่ที่มา

นักศึกษาสถาบันราชภัฏนครราชสีมา มีความติดเทินเกี่ยวกับบทบาทของสถาบันราชภัฏ ใน การอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับเดียว 5 ช้อ ที่ร่วมบทบาทใน การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านของสถาบันราชภัฏได้แก่ ช้อ 34 การเป็นผู้นำในการพัฒนาภู

ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านนำไปสู่อุดมคติอันเก็บไว้ในประวัติศาสตร์ ข้อ 35 การใช้บริการแก่สังคมในการจัดทำเอกสารเผยแพร่งานอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ข้อ 36 การร่วมมือกับส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ข้อ 38 การควบรวมทำเรียนบุคคลและแหล่งเรียนรู้งานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านในพื้นที่เดียวกัน ข้อ 39 การเปิดอบรมวิชาช่างที่เกี่ยวกับศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านในพื้นที่เดียวกัน ที่เป็นฐานห้องเรียนศึกษา วิจัย ข้อ 30 บทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์งานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการอนุรักษ์งานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ข้อ 31 บทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์งานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่การผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการอนุรักษ์งานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ข้อ 32 บทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์งานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ การเป็นหน่วยงานที่ทำการศึกษา วิจัยงานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ข้อ 37 บทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การเป็นผู้จัดตั้งพิธีภัณฑ์พื้นบ้านเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลและผลงาน รวมทั้งแหล่งที่มา นักศึกษาสถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์ มีความติดเทินเกี่ยวกับบทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับเดียว 8 ข้อ ที่ร่วบบทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์งานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ ข้อ 30 การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ข้อ 31 การผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ข้อ 32 การสนับสนุนกิจกรรมของนักศึกษาในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ข้อ 34 การเป็นผู้นำในการพัฒนาแบบงานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน ข้อ 35 การให้บริการแก่สังคมในการจัดทำเอกสารสารเผยแพร่งานอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ข้อ 36 การร่วมมือกับส่วนราชการและหน่วยงานอื่นในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ข้อ 38 การควบรวมทำเรียนบุคคลและแหล่งเรียนรู้งานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านในพื้นที่เดียวกัน ที่เป็นฐานห้องเรียนศึกษา วิจัย ข้อ 39 การเปิดอบรมวิชาช่างที่เกี่ยวกับศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านในพื้นที่เดียวกัน ที่เป็นฐานห้องเรียนศึกษา วิจัย ข้อ 30 บทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์งานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านในพื้นที่เดียวกัน ได้แก่การที่ให้บริการแก่สังคมในการจัดทำเอกสารเผยแพร่งานอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน และข้อ 37 บทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์งานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การเป็นผู้จัดตั้งพิธีภัณฑ์พื้นบ้านเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลและผลงาน รวมทั้งแหล่งที่มา นักศึกษาสถาบันราชภัฏอุรินทร์ มีความติดเทินเกี่ยวกับบทบาทของสถาบันราชภัฏในการ

อนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับเดินด้วย 9 ช้อ ที่ร่างบทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ช้อ 30 การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 31 การผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเรื่องการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 32 การสนับสนุนกิจกรรมของนักศึกษาในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 33 การเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ทางการศึกษา วิจัย ด้านครัวงานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 35 การเพิ่บริการแก่สังคม ในการจัดทำเอกสารเผยแพร่องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับงานอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 36 การร่วมมือกับส่วนราชการและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 37 การเป็นผู้จัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลและผลงาน รวมทั้งเหล่าที่มาเพื่อการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 38 การร่วบรวมท่านเป็นบุคคลและแหล่งเผยแพร่องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านให้กว้างใหญ่ที่สุดที่เป็น可能 ช้อ 39 การเปิดอบรมวิชาช่างที่เกี่ยวกับศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านให้แก่บุคคลทั่วไป และนักศึกษามีความติดเทินอยู่ในระดับนานาชาติ 1 ช้อ ดือช้อ 34 บทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ การเป็นผู้นำในการพัฒนาฐานะแบบงานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านให้สอดคล้องกับชีวิตระยะวัน

นักศึกษาสถาบันราชภัฏอุดรธานี มีความติดเทินเกี่ยวกับบทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับเดินด้วย 7 ช้อ ที่ร่างบทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์งานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ ช้อ 31 การผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเรื่องการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 32 การสนับสนุนกิจกรรมของนักศึกษาในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 34 การเป็นผู้นำในการพัฒนาฐานะแบบงานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านให้สอดคล้องกับชีวิตระยะวัน ช้อ 35 การทันริการแก่สังคมในการจัดทำเอกสารเผยแพร่องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 36 การร่วมมือกับส่วนราชการและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 38 การร่วบรวมท่านเป็นบุคคลและแหล่งเผยแพร่องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านให้กว้างใหญ่ที่สุดที่เป็น可能 ช้อ 39 การเปิดอบรมวิชาช่างที่เกี่ยวกับศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 30 บทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 33 บทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 37 บทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 32 การสนับสนุนกิจกรรมของนักศึกษาในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลและผลงานรวมทั้งเหล่าที่มา

นักศึกษาสถาบันราชภัฏรัมย์ มีความติดเทินเกี่ยวกับบทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย 7 ข้อ ที่ว่าบทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เป็นพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย 7 ข้อ ที่ว่าบทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ ข้อ 30 การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่เข้มข้นอย่างต่อการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 31 การผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 32 การสนับสนุนกิจกรรมของนักศึกษาในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 34 การเป็นผู้นำในการพัฒนาแบบงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน ข้อ 35 การันตีบริการแก่สังคมในการจัดทำเอกสารเผยแพร่งานอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 38 การรวบรวมนำเสนอเนื้อนุคคลและแหล่งผลิตงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านๆแต่ละท้องถิ่นเพื่อเป็นฐานข้อมูลในการศึกษา วิจัย ข้อ 39 การเปิดอบรมวิชาช่างที่เกี่ยวกับศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้แก่บุคคลทั่วไป และนักศึกษามีความติดเทินอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง 3 ข้อ ตือข้อ 33 บทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การเป็นหน่วยงานที่ทำการศึกษา วิจัย ด้านคร่างงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 36 บทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่การร่วมมือกับทางราชการและหน่วยงานอื่นในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน และข้อ 37 บทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การเป็นผู้จัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลและผลงาน รวมทั้งแหล่งที่มา เพื่อการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน

๔. บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน

นักศึกษาคณะครุศาสตร์ โปรแกรมวิชาศิลปศึกษา สถาบันราชภัฏทั้ง 13 สถาบันมีความติดเทินเกี่ยวกับบทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย 7 ข้อ ที่ว่าบทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ ในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ ข้อ 42 การสนับสนุนกิจกรรมของนักเรียนในเรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 43 การจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในโรงเรียน ข้อ 44 การเป็นผู้ศึกษาควบรวมผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 45 การเป็นผู้ทำการวิจัยงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 46 การให้ความร่วมมือกับสถาบันราชภัฏและหน่วยงานอื่นในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 48 การฝึกบทบาทในการรายงานค่าให้คุณทั่วไปเพื่อความสำคัญของงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 51 การใช้งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีของการใช้งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในชีวิตประจำวัน และนักศึกษามีความติดเทินอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 ข้อ ตือข้อ 40 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การท้าความเชี่ยวชาญด้านวิธีการ

อนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อการถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง ช้อ 41 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้แก่การถ่ายทอด และปลูกจิตสำนึกรักเรียนในเรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านฐานราก อาจารย์ ช้อ 47 บทบาทในการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านของนักศึกษาสถาบันราชภัฏได้แก่ การมีบทบาทในด้านการจัดนิทรรศการไว้ความรู้และเผยแพร่ว่างานด้านการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้แก่คนทั่วไป และช้อ 49 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การเป็นผู้นำในการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน และนั่นเมื่อ 1 ช้อ คือช้อ 50 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การเป็นผู้นำในการพัฒนาฐานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน

นักศึกษาสถาบันราชภัฏเชียงราย มีความติดต่อที่น่าจะเกิดขึ้นกับบทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับเดียวกัน 10 ช้อ ที่ร่วบบทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ ช้อ 40 การท้าความแข็งแกร่ง ที่จะใช้การอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อการถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง ช้อ 41 สามารถถ่ายทอดและปลูกจิตสำนึกรักเรียนในเรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 42 การสนับสนุนกิจกรรมของพัฒนาเรียนในเรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 44 การเป็นผู้ศึกษาร่วมผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 45 การเป็นผู้ทำการวิจัยงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 46 การให้ความร่วมมือกับสถาบันราชภัฏ และหน่วยงานอื่นในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 47 การมีบทบาทในการจัดนิทรรศการไว้ความรู้และเผยแพร่ว่างานด้านการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้แก่คนทั่วไป ช้อ 48 การมีบทบาทในการบรรยายคำให้คณทั่วไป เที่ยความสำคัญของงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในชีวิตประจำวัน ช้อ 49 การเป็นผู้นำในการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านเชิงชุมชน ช้อ 51 การเข้าร่วมศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีของการส่งเสริมงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในชีวิตประจำวัน และนักศึกษามีความติดต่อที่น่าจะเกิดขึ้นในระดับเดียวกัน 2 ช้อ คือช้อ 43 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้ในเรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในโรงเรียน และช้อ 50 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การเป็นผู้นำในการพัฒนาฐานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน

นักศึกษาสถาบันราชภัฏเชียงราย มีความติดต่อที่น่าจะเกิดขึ้นกับบทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับเดียวกัน 6 ช้อ ที่ร่วบบทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ ช้อ 42 การสนับสนุนกิจกรรมของนักเรียนในเรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ช้อ 44 การเป็นผู้ศึกษาร่วมผลงานศิลป

หัดกรรมพื้นบ้าน ข้อ 45 การเป็นผู้ท้าการวิจัยงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 46 การใช้ความร่วมมือกับสถานีนราษฎร์และหน่วยงานอื่นๆในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 48 การฝึกบทบาทในการรายงานที่สำคัญและหน่วยงานอื่นๆในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 51 การใช้งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีของการใช้งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในชีวิตประจำวัน และนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเดียวกันอย่างยิ่ง 4 ข้อ ต่อข้อ 40 บทบาทของนักศึกษาสถานีนราษฎร์ในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การทำความเข้าใจถึงวิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อการถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง ข้อ 41 บทบาทของนักศึกษาสถานีนราษฎร์ในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ สามารถถ่ายทอด และปลูกจิตสำนึกให้นักเรียนเรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในนานะครูอาจารย์ ข้อ 47 บทบาทของนักศึกษาสถานีนราษฎร์ในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การฝึกบทบาทดำเนินการจัดนิทรรศการให้ความรู้ และเผยแพร่งานดำเนินการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 49 บทบาทของนักศึกษาสถานีนราษฎร์ในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การเป็นผู้นำในการจัดตั้งพิธีภพพื้นบ้านในชุมชน และนี่มีมา 2 ข้อ ต่อข้อ 43 บทบาทของนักศึกษาสถานีนราษฎร์ในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในโรงเรียน ข้อ 50 บทบาทของนักศึกษาสถานีนราษฎร์ในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การเป็นผู้นำในการพัฒนารูปแบบของงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน

นักศึกษาสถานีนราษฎร์ฯ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักศึกษาสถานีนราษฎร์ในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับเดียวกัน 7 ข้อที่ว่าบทบาทของนักศึกษาสถานีนราษฎร์ในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ ข้อ 40 การทำความเข้าใจถึงวิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อการถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง ข้อ 41 สามารถถ่ายทอด และปลูกจิตสำนึกให้นักเรียน งานเรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในนานะครูอาจารย์ ข้อ 42 การสนับสนุนกิจกรรมของนักเรียนในเรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 43 การจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้ในเรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 44 การเป็นผู้ศึกษาควบรวมผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 45 การเป็นผู้ท้าการวิจัยงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 48 การฝึกบทบาทในการรายงานที่สำคัญและหน่วยงานอื่นๆในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 51 การใช้ความร่วมมือกับสถานีนราษฎร์และหน่วยงานอื่นๆในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 46 บทบาทของนักศึกษาสถานีนราษฎร์ในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การรายงานที่ความร่วมมือฝึกกับสถานีนราษฎร์และหน่วยงานอื่นๆในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 47 บทบาทของนักศึกษาสถานีนราษฎร์ในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การฝึกบทบาทในการจัดนิทรรศการให้ความรู้และเผยแพร่งานดำเนินการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้แก่ การฝึกบทบาทในการจัดนิทรรศการให้ความรู้และเผยแพร่งานดำเนินการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้แก่

คงที่ไว้ ข้อ 49 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การเป็นผู้นำในการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านในชุมชน ข้อ 51 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อเป็นตัวอย่างที่สื่อสารการส่งเสริมงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้กับชุมชน และในหน้าจ 1 ข้อ ดังข้อ 50 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การเป็นผู้นำในการพัฒนาฐานะของงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน

นักศึกษาสถาบันราชภัฏจะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย 8 ข้อ ที่ว่าบทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ ข้อ 40 การทำความรู้ความเข้าใจในวิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 41 สามารถถ่ายทอดและปฏิรูปจิตสำนึกระดับเรียนในเรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 42 การสนับสนุนกิจกรรมของนักเรียนในเรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 43 การจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในโรงเรียน ข้อ 44 การเป็นผู้ศึกษาวนรวมผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 45 การเป็นผู้นำการศึกษาวิจัยงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 46 การที่ความร่วมมือกับสถาบันราชภัฏและหน่วยงานอื่นๆ ในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 51 การใช้งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีในการส่งเสริมงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน และนักศึกษาสถาบันราชภัฏมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง 2 ข้อ ดังข้อ 49 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การเป็นผู้นำในการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านในชุมชน ข้อ 47 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การมีบทบาทในการพัฒนาศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้กับชุมชน ข้อ 48 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การมีบทบาทในการพัฒนาศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้กับชุมชน ข้อ 49 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การเป็นผู้นำในการพัฒนาฐานะของงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน

นักศึกษาสถาบันราชภัฏร่า爰ทราบดี ถ้าความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย 4 ข้อ ที่ว่าบทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ ข้อ 43 การจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้ในเรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในโรงเรียน ข้อ 44 การเป็นผู้ศึกษารวนรวมผล

งานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 45 การเป็นผู้วิจัยงานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 47 การมีบทบาทในการจัดนิทรรศการให้ความรู้และเผยแพร่งานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านให้แก่คนทั่วไป และนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับไหนด้วยอัตราจ่าย 7 ช้อ ตือช้อ 40 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์งานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ การหาความเข้าใจถึงวิธีการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านเพื่อการถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง ช้อ 41 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ สามารถถ่ายทอด และปลูกฝังจิตสำนึกให้นักเรียนนำไปใช้ในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านในฐานะครู อาจารย์ ช้อ 42 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ การสัมมนาในหัวข้อความร่วมมือกับสถาบันราชภัฏ และหน่วยงานอื่นในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 46 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การให้ความร่วมมือกับสถาบันราชภัฏ และหน่วยงานอื่นในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 48 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ การมีบทบาทในการดำเนินการพัฒนาให้คนทั่วไป เห็นความสำคัญของศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านในชีวิตประจำวัน ช้อ 49 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ การเป็นผู้นำในการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านในชุมชน ช้อ 51 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ การใช้งานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีของการส่งเสริมงานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านในชีวิตประจำวัน และนี่ແນ່ຈ 1 ช้อ ตือช้อ 50 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ การเป็นผู้นำในการพัฒนาฐานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน

นักศึกษาสถาบันราชภัฏสังคมามีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับไหนด้วย 10 ช้อ ที่ร่วบบทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ ช้อ 40 การหาความเข้าใจถึงวิธีการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านเพื่อการถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง ช้อ 41 สามารถถ่ายทอด และปลูกจิตสำนึกให้นักเรียนนำไปใช้ในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านในฐานะครู อาจารย์ ช้อ 42 การสัมมนาในหัวข้อความรู้ในเรื่องการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 43 การจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้ในเรื่องการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 44 การเป็นผู้ศึกษาควบรวมผลงานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 45 การเป็นผู้ทำการวิจัยงานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 46 การให้ความร่วมมือกับสถาบันราชภัฏและหน่วยงานอื่นในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 48 การมีบทบาทในการดำเนินการพัฒนาให้คนทั่วไป เห็นความสำคัญของงานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 50 การเป็นผู้นำในการพัฒนาฐานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน ช้อ 51 การใช้งานศิลป์

หัดถอดกรรมพื้นบ้านเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีของการส่งเสริมงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในชีวิตประจำวัน และนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับไหนด้วยอย่างยิ่ง 2 ข้อคือข้อ 47 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การมีบทบาทในด้านการจัดนิทรรศการให้ความรู้และเผยแพร่งานด้านการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้คนทั่วไป และข้อ 49 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การเป็นผู้นำในการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านในชุมชน

นักศึกษาสถาบันราชภัฏเลยก็มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับไหนด้วย 6 ข้อ ที่ว่าบทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ ข้อ 43 การจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้ในเรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในโรงเรียน ข้อ 44 การเป็นผู้ศึกษาและรวมผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 45 การเป็นผู้ทำการวิจัยงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 46 การให้ความร่วมมือกับสถาบันราชภัฏและหน่วยงานอื่นในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 48 การมีบทบาทในด้านการ並將ค่าให้คนทั่วไปเที่ยวชมสถานที่ของงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 51 การใช้งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีของการส่งเสริมงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน และนักศึกษามีความเห็นด้วยอย่างยิ่ง 5 ข้อ คือข้อ 40 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การทำความเข้าใจถึงวิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อการถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง ข้อ 41 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การสามารถถ่ายทอด และปลูกจิตสำนึกให้นักเรียนในเรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในฐานะครูอาจารย์ ข้อ 42 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การสนับสนุนกิจกรรมของนักเรียนในเรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 47 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การมีบทบาทในด้านการจัดนิทรรศการให้ความรู้และเผยแพร่งานด้านการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 49 บทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การเป็นผู้จัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านในชุมชน และไม่แน่ใจ 1 ข้อ คือข้อ 50 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การเป็นผู้นำในการพัฒนารูปแบบงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน

นักศึกษาสถาบันราชภัฏครรราชการสีมา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับไหนด้วย 3 ข้อ ที่ว่าบทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ ข้อ 45 การเป็นผู้ทำการวิจัยงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 48 การมีบทบาทในด้านการ並將ค่าให้คนทั่วไปเที่ยวชมสถานที่ของงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน

งานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 51 การใช้งานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีของการส่งเสริมงานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน และนักศึกษามีความเห็นด้วยอย่างยิ่ง 8 ช้อ คือช้อ 40 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ การท้าความเข้าใจถึงวิธีการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านเพื่อการถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง ช้อ 41 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ การสามารถถ่ายทอดและปลูกจิตสำนึกให้แก่เรียนในเรื่องการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านในฐานะครูอาจารย์ ช้อ 42 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ การจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้ในเรื่องการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านในโรงเรียน ช้อ 43 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ การจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้ในเรื่องการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านในโรงเรียน ช้อ 44 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ การเป็นผู้ศึกษาร่วมผลงานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 46 บทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ การให้ความร่วมมือกับสถาบันราชภัฏ และหน่วยงานอื่นในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 47 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ การมีบทบาทในการจัดนิทรรศการให้ความรู้ และเผยแพร่งานด้านการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านให้แก่คนทั่วไป ช้อ 49 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ การเป็นผู้นำในการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน และไม่น่าจะ 1 ช้อ คือช้อ 50 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ การเป็นผู้นำในการพัฒนางานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน

นักศึกษาสถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์ มีความติดเทินเกี่ยวกับบทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมมีความติดเทินอยู่ในระดับเดินด้วย 8 ช้อ ที่ป่วยบทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ ช้อ 42 การสืบสานกิจกรรมของนักเรียนในเรื่องการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 43 การจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้ในเรื่องการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 44 การเป็นผู้ศึกษาร่วมผลงานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 45 การเป็นผู้ทำการวิจัยงานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 46 การให้ความร่วมมือกับสถาบันราชภัฏและหน่วยงานอื่นในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 48 การมีบทบาทในการด้านการ並將คำให้คุณทั่วไปเพื่อความสำคัญของงานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 49 การเป็นผู้นำในการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านในชุมชน ช้อ 51 การใช้งานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีของการส่งเสริมงานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน และนักศึกษามีความเห็นด้วยอย่างยิ่ง 3 ช้อ คือช้อ 40 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ การท้าความเข้าใจถึงวิธีการอนุรักษ์

ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านเพื่อการถ่ายทอดชาติผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง ช้อ 41 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ การสามารถถ่ายทอดและปลูกจิตสำนึกรักในเรื่องการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านในฐานะครูอาจารย์ และนี่ແນ່ຈ 1 ช้อ ศือช้อ 50 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ การเป็นผู้นำในการพัฒนาแบบงานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน

นักศึกษาสถาบันราชภัฏมหาสารคาม มีความติดเทินเกี่ยวกับบทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านเมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย 7 ช้อ ที่ว่าบทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ ช้อ 42 การสัมมูลนึกถึงความของนักเรียนในเรื่องการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 43 การจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้ในเรื่องการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านในโรงเรียน ช้อ 44 การเป็นผู้ศึกษาฐานรวมผลงานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 45 การเป็นผู้ทำการวิจัยงานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 46 การให้ความร่วมมือกับสถาบันราชภัฏและหน่วยงานอื่นๆ ในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 48 การรีบบทบาทในด้านการรายงานให้คนทั่วไปเห็นความสำคัญของงานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 51 การใช้งานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีของการส่งเสริมงานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านในชีวิตประจำวัน และนักศึกษา มีความติดเทินอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 ช้อ ศือช้อ 40 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ การหาความเข้าใจถึงวิธีการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านเพื่อการถ่ายทอดชาติผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง ช้อ 41 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ สามารถถ่ายทอดและปลูกจิตสำนึกรักในเรื่องการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 47 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ การมีบทบาทในการจัดกิจกรรมการให้ความรู้ และเผยแพร่งานด้านการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านให้กับคนทั่วไป ช้อ 49 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ การเป็นผู้จัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านในชุมชน

นักศึกษาสถาบันราชภัฏสุรินทร์ มีความติดเทินเกี่ยวกับบทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย 10 ช้อ ที่ว่าบทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านได้แก่ ช้อ 40 การหาความเข้าใจถึงวิธีการอนุรักษ์งานศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านเพื่อการถ่ายทอดชาติผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง ช้อ 41 สามารถถ่ายทอด และปลูกจิตสำนึกรักในเรื่องการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้านในฐานะครู อาจารย์ ช้อ 42 การสัมมูลนึกถึงความของนักเรียนในเรื่องการอนุรักษ์ศิลป์ทัศนกรรมพื้นบ้าน ช้อ 43 การจัดกิจกรรม

เผยแพร่ความรู้ในเรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในrong เรียน ข้อ 44 การเป็นผู้ศึกษาร่วม
รวมผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 45 การเป็นผู้ท้าการวิจัยงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 47
การมีบทบาทในด้านการจัดนิทรรศการให้ความรู้ และเผยแพร่งานด้านการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน
ให้แก่คนทั่วไป ข้อ 48 การมีบทบาทในด้านการประมงค่าให้คนทั่วไปเห็นความสำคัญของงานศิลปหัตถ
กรรมพื้นบ้าน ข้อ 49 การเป็นผู้ช่วยในการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านในชุมชน ข้อ 51 การใช้งานศิลป
หัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีของการส่งเสริมงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน และนักศึกษามีความ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 ข้อ ดือข้อ 46 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้น
บ้านได้แก่ การให้ความร่วมมือกับสถาบันราชภัฏและหน่วยงานอื่นในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน
และไม่แผลง 1 ข้อ ดือข้อ 50 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน
ได้แก่ การเป็นผู้ช่วยในการพัฒนารูปแบบงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน

นักศึกษาสถาบันราชภัฏอุดรธานีมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ
ในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย 9 ข้อ ที่ว่าบทบาทของ
นักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ ข้อ 40 การท้าความเข้าใจถึงวิธีการ
อนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อการถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง ข้อ 41 สามารถถ่ายทอดและ
ปฏิบัติสถาปัตยกรรมของนักเรียนในเรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในฐานะครู อาจารย์ ข้อ 42 การ
สนับสนุนกิจกรรมของนักเรียนในเรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 43 การจัดกิจกรรมเผยแพร่
ความรู้ในเรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในrong เรียน ข้อ 44 การเป็นผู้ศึกษาร่วมผล
งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 45 การเป็นผู้ท้าการวิจัยงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 47 การมี
บทบาทในด้านการจัดนิทรรศการให้ความรู้ และเผยแพร่งานด้านการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้แก่
คนทั่วไป ข้อ 48 การมีบทบาทในด้านการประมงค่าให้คนทั่วไปเห็นความสำคัญของงานศิลปหัตถ
กรรมพื้นบ้านชีวิตประจำวัน ข้อ 51 การใช้งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีของการส่ง
เสริมงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในชีวิตประจำวัน และนักศึกษามีความเห็นด้วยอย่างยิ่ง 2 ข้อ ดือข้อ
46 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การให้ความร่วมมือ
กับสถาบันราชภัฏและหน่วยงานอื่นในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 49 บทบาทของนักศึกษา
สถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การเป็นผู้ช่วยในการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านใน
ชุมชน และไม่แผลง 1 ข้อ ดือข้อ 50 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถ
กรรมพื้นบ้านได้แก่ การเป็นผู้ช่วยในการพัฒนารูปแบบของงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้สอดคล้องกับชีวิต
ประจำวัน

นักศึกษาสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับเด็นด้วย 6 ข้อ ที่ว่าบทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ ข้อ 43 การจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้ในเรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในโรงเรียน ข้อ 44 การเป็นผู้ศึกษาร่วมร่วมผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 45 การเป็นผู้ทำการวิจัยงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 48 การมีบทบาทในการรณรงค์ให้คนทั่วไปเห็นความสำคัญของงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในชีวิตประจำวัน ข้อ 49 การเป็นผู้นำในการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านชุมชน ข้อ 51 การใช้งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีในการส่งเสริมงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในชีวิตประจำวัน และนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเด่นอย่างยิ่ง 5 ข้อ คือข้อ 40 บทบาทของนักศึกษาในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่การท้าความเข้าใจถึงวิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อการถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง ข้อ 41 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ สามารถถ่ายทอดและปลูกจิตสำนึกให้นักเรียนในเรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในฐานะครู อาจารย์ ข้อ 42 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 46 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การให้ความร่วมมือกับสถาบันราชภัฏและหน่วยงานอื่นในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ข้อ 47 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การมีบทบาทในการจัดนิทรรศการให้ความรู้และเผยแพร่งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านที่แก่คนทั่วไป และไม่เห็นด้วย 1 ข้อ คือข้อ 50 บทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การเป็นผู้นำในการพัฒนารูปแบบของงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านไทยของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ พบว่า

นักศึกษาคณะครุศาสตร์ นิยรกรรมวิชาศิลปศึกษา สถาบันราชภัฏชั่งประโคนด้วยนักศึกษา 13 สถาบันได้แก่ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ เชียงราย กтуจันทรี จอมบึง ราษฎร์ สังขลา เลย นครราชสีมา เพชรบูรณ์ มหาสารคาม สุรินทร์ อุดรธานีและบุรีรัมย์ เป็นนักศึกษาชายมากกว่าหญิง มีอายุระหว่าง 21-25 ปี มีความสนใจและเคยได้รับความรู้เรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านอยู่ใน

ระดับมาก และนักศึกษาส่วนใหญ่ เคยได้รับความรู้เรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านจากการเรียนการสอนมากที่สุด เมื่อจากนักศึกษาที่ใช้เป็นกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 ซึ่งเคยผ่านการเรียนวิชาศิลปพื้นบ้านมาแล้ว ซึ่งคาดว่ารายวิชาทดลองจะเน้นหาและวิธีการเรียนการสอนเน้นเรื่องการอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ซึ่งนักศึกษาจะได้รับความรู้เรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านโดยตรง นักศึกษาได้รับความรู้เรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านจากการรายงานทางทัศน์เป็นอันดับที่ 2 เมื่อจากรายการโทรทัศน์ปัจจุบันพากเน้นให้เกิดความเข้าใจ และทราบมากในคุณค่าของศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านควรแก่การท้าทุนฯรุ่งรักษาระหว่างประเทศ เช่น รายการมรดกไทย รายการรอยไทย ของสถาบันโทรทัศน์สีช่อง 9 อสมท. รายการเรารักคนไทยของสถาบันโทรทัศน์สีช่อง 3 รายการจดหมายเหตุกรุงศรีฯ รายการกรະเจกหกต้าน ของสถาบันโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 เป็นต้น จะเห็นได้ว่ารายการโทรทัศน์มีได้เน้นในด้านรูปแบบ และวิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อย่างๆ แหล่งความรู้จากการทัศน์จึงถูกเลือกเป็นอันดับ 2 รองลงมาจากการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการและวิธีการดำเนินงานด้านการศึกษาและวัฒนธรรม ในข้อที่ 21 ที่ว่าส่งเสริมให้สื่อมวลชนรูปแบบอื่น เช่น ภาพยนตร์โทรทัศน์ ฯลฯ ให้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ส่งเสริม เพย์เพร์และพัฒนาวัฒนธรรม และข้อที่ 22 ให้การศึกษาแก่เยาวชนและคนทั่วไปด้านวัฒนธรรมไทยทางสื่อมวลชนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ทราบถึงความสำคัญอันเอกสารลักษณ์ความเป็นไทย และตารางชีวิตอยู่อย่างไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2535:68) ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะการวิจัยของ กมล รอดคล้าย (2526:82) ข้อ 7 สื่อมวลชนทั้งทางโทรทัศน์ ภาพยนตร์ วิทยุ และหนังสือ พิมพ์ ควรมีบทบาทในการส่งเสริมวัฒนธรรมและสร้างค่ามิยมที่ดีให้เกิดขึ้นแก่คนในสังคม โดยมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ความรู้และเสนอผลงานที่ให้แนวคิดสร้างสรรค์เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งแก่เด็กและผู้ใหญ่ และอันดับที่ 3 ความรู้ที่ได้จากทัศนศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุบลวรรณ ภากานนท์ (2524 :76) ที่ว่าวิธีการถ่ายทอดความรู้ทางวัฒนธรรมท้องถิ่นให้กับเยาวชนต้องมีวิธีการอยู่ค่ายพักแรม ศึกษาเรียนรู้ในกระบวนการเรียนการสอนแบบนี้ จะทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ รัก และศรัทธาในวัฒนธรรมท้องถิ่นมากกว่ารูปแบบการสอนแบบอื่น และงานวิจัยของ Robert E. King (1978:4116-A) ที่ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้วยวิธีการจัดทัศนศึกษารวมกับการสอนในห้องเรียนปกติ ผู้เรียนจะมีผลลัพธ์ที่ดีที่สุดทางการเรียนสูงขึ้น และมีทัศนคติทางเชื้อชาติให้แข็งแรงในทางที่พึงพอใจมากขึ้น แหล่งความรู้จากกระบวนการทัศนศึกษา จึงเป็นอีกแหล่งหนึ่งที่นักศึกษาได้ความรู้เรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านควบคู่ไปกับการเรียนการสอน และโทรทัศน์

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน

ก. ด้านความสำคัญในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน นักศึกษาคณะครุศาสตร์ ในการนิเทศศิลปศึกษาสถาบันราชภัฏทั้ง 13 สถาบัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในระดับเด็นด้วยทั้งหมดอาจเป็น เพราะว่านักศึกษามีความรู้พื้นฐานมากแล้ว เดียงกันน่าหลักสูตรระดับปริญญาตรี 4 ปีหมวดวิชาพื้นฐาน ด้านกลุ่มวิชาเนื้อหาศิลปศึกษา วิชา 2011101 ศิลปพื้นบ้าน 2001104 ศิลปไทย ซึ่งเป็นวิชาบังคับในระดับปริญญาตรี ทั้ง 13 สถาบันราชภัฏเหมือนกันเชิงท่าที่ มีความคิดเห็นใกล้เคียงกัน และมีความเห็นอยู่ในระดับเด่นด้วยอย่างยิ่งที่ว่า การอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีความสำคัญด้วยงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านจะเป็นสิ่งที่แสดงถึงการสร้างสมバランスการผ่าน การเลือกสรรวัสดุกรรมวิธี และการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านของชาจไทย ซึ่งสอดคล้องกับที่ วิบูลย์ สุวรรณ (2527:69-70) กล่าวถึงความสำคัญของงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านว่า ช่วยแสดงถึง คุณค่าอันเกิดจากลักษณะเฉพาะกิ่น ที่เกิดจากการเลือกใช้วัสดุที่เหมาะสมกับการใช้สอย และคตินิยม ในท้องถิ่นของชาจไทยมาพัฒนาที่เกิดประโยชน์ชั้นนำให้สอย และความงามที่สมบูรณ์ที่สุดจากบริบทหลาย ชั้วอายุคน และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเด่นด้วยอย่างยิ่งที่ว่า งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านแสดงถึง ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สะท้อนถึงความสามารถของคนไทย ทรงกับที่ผ่องพันธุ์ มีรัตน์และคณ (2535: 31-32) ที่กล่าวถึงความสามารถของคนไทยที่เราเรียกว่าภูมิปัญญาท้องถิ่นได้แก่ ความสามารถในการ พากล่ำถ่าง ๆ ที่ปรากฏเป็นงานหัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ และสร้างสิ่งที่จำเป็นในการ ดำเนินชีพ ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถของคนไทยอัตตัวได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ นักศึกษายังมีความคิดเห็นอยู่ในระดับบันดาลใจ 3 ข้อ ดังงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านยังคงเป็นสิ่งอ่อนไหว ประยุกต์ในด้านการกินอยู่หลังนอน และมีความลับพื้นฐานในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนา ซึ่งใน สมัยก่อนลังคอมไทยเป็นสังคมเกษตรกรรม มีการตั้งบ้านเรือนเป็นหมู่บ้านที่กระจายตัวกัน ประชาชุม ส่วนใหญ่ยังคงพึ่งพาอย่างมาก อาศัยธรรมชาติเป็นหลัก ระบบการผลิตที่อาศัยธรรมชาติทำให้คนไทยทั่วไปมีเวลาว่างจากการ劳働และเก็บเกี่ยว ประชาชุมใช้เวลาว่างเหล่านี้มาสร้างสรรค์งาน ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อส่งออกความต้องการความสละด้วยสิ่งของครอบครัว และชุมชนได้เงินมาโดย ตลอด แต่ปัจจุบันสภาพลังคอมที่เปลี่ยนแปลงไป อันเป็นมาจากการเจริญทางเทคโนโลยี หากที่ มีผลกระทบทั้งวิถีชีวิตตั้งเดิมของคนไทย และระบบการผลิตงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน (บรรณี วงศ์, 2527:9) งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านจึงเสื่อมไปจากชีวิตของคนไทย และมีความเป็นไปได้สูงที่ จะสูญหายไป ซึ่งในปัจจุบันเรายังคงใช้ที่ทากาจากวัสดุต่าง ๆ ที่อาศัยความเจริญทางเทคโนโลยีเป็น ตัวผลิตขึ้นแทนที่จะสร้างจากใบวัสดุพื้นบ้านเพื่อส่งออกความต้องการทางภายนอก และความครัวเรือนทางชาจ

เหมือนแต่ก่อน นักศึกษาจึงมีความติดเทินในระดับไม่น่าใจที่ร่า งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านยังคงมีประโยชน์ในการดำเนินการก่ออยู่หลังอน และมีความสัมพันธ์ในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาและความเชื่อ และนักศึกษานิ่งด้วยที่ร่างงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านแห่งประวัติศาสตร์ไทยที่สืบทอดมาเป็นจุดบันไดสำคัญยิ่ง ล้วนเชิงเพาะบ้านบางท้องถิ่นยังคงมีการใช้งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในชีวิตประจำวันอยู่ ซึ่งแท้จริงแล้วงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านยังคงมีความสำคัญอย่างยิ่งของการ เช่น (อภัย นาคคง, 2526:70) เป็นสิ่งแวดล้อมที่ทำให้เกิดความปราณีทางใจ (วิญญุติ สีสุวรรณ, 2526:61-62) ช่วยเพิ่มอาชีพและรายได้ของคนไทย (วัฒนธรรมวิภาค, 2537:26) เป็นต้น งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านจึงยังคงเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ในการครองชีพในปัจจุบันอยู่ และนักศึกษามีความไม่น่าใจที่ร่า การอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อส่วนช่วยลดภาระนำเข้าสินค้าจากต่างชาติได้ อาจเป็นไปได้ว่าเรื่องจากต่างประเทศ ปัจจุบันที่คนนิยมมากขึ้นที่มาจากต่างชาติ และเห็นว่างานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นของเก่าและเชยไม่ทันสมัยและไม่สามารถสนองความต้องการด้านประวัติศาสตร์ไทยได้เต็มที่ ด้วยนักศึกษามีความเห็นด้วยที่ร่าการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านช่วยเรื่องเศรษฐกิจของประเทศไทย ในการนำวัสดุและแรงงานในท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า ช่วยเพิ่มอาชีพและรายได้ของคนไทย รวมทั้งทำให้คนในชาติมีอาชีพและรายได้ที่มั่นคง นำมาซึ่งความสงบสุข ก่อให้เกิดความมั่นคงของชาติ เป็นการช่วยรักษาวัฒนธรรมของชาติให้เกิดความภูมิใจในเอกลักษณ์ของชาติ ซึ่งตรงกับที่ อภัย นาคคง (2526:71 -73) กล่าวไว้ว่า งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เป็นการนำเสนอวัสดุที่เป็นทรัพยากรในท้องถิ่นมาสร้างสรรค์ให้เกิดประโยชน์ใช้สอย เป็นระบบการผลิตเบื้องต้นที่ใช้วัสดุและแรงงานในท้องถิ่นเป็นการทำที่เกิดรายได้และอาชีพที่มั่นคงได้ ซึ่งนับเป็นเป้าหมายสำคัญยิ่งของการพัฒนาประเทศไทยซึ่งสังคมที่มีความเป็นปกติสุข คนในสังคมมีอาชีพและรายได้เสียงพอเจดีย์สุจริต ซึ่งมีความมั่นคงทางการเมือง เศรษฐกิจและวัฒนธรรมทั้งทางวัฒนธรรมและจิตใจ สังคมที่จะมีความเจริญก้าวหน้าและมั่นคงทางการเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม ตั้งที่ปรารถนาในอารยธรรมไทยที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมทั้งทางด้านตุนกและด้านออก ต่างบารุงรักษาวัฒนธรรมพื้นบ้านให้ก้าวหน้าไปพร้อมกับการพัฒนาด้านอื่น ๆ เพราะความก้าวหน้าไปพร้อมกับทุกด้านศึกษาความมั่นคงของชาติ ตั้งที่ สุจิวังษ์ พงษ์ไพบูลย์ (2525: 224) กล่าวถึงความสำคัญของสังคมจากเป็นต้องศึกษาวัฒนธรรมพื้นบ้านโดยเดือด เอาส่วนที่เป็นคุณภาพเป็นเครื่องเสริมอย่างถูกต้องและเหมาะสม และวัฒนธรรมพื้นบ้านยังมีบทบาทสำคัญในการสร้างรากฐานทางเศรษฐกิจ และถ้ามีวิธีการจัดการที่ดีแล้ววัฒนธรรมพื้นบ้านจะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจ ลดการบริโภคสินค้าจากต่างชาติ และยังเพิ่มภูมิรายได้ตลอดจนผลผลิตอีกด้วย การพัฒนาวัฒนธรรมพื้นบ้านจะลด

ทักษะด้วยและเกิดความสำนึกร่วมเป็นเจ้าของวัฒนธรรม ซึ่งก่อให้เกิดความทางแห่งและบักของวัฒนธรรมพื้นบ้านของตนไว้ ดังนั้nvัฒนธรรมพื้นบ้านจึงมีความสำคัญต่อความมั่นคงของชาติ เพราะได้ส่งเสริมความเป็นชาติมีมนุษยภาพกว่าสากลนิยม ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการปฏิบัติการงานการอนุรักษ์ของสานักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2525 ก: ภาคพนวก 7) ที่ว่า ควรส่งเสริมวัฒนธรรมพื้นบ้าน และวัฒนธรรมของกลุ่มคนในท้องถิ่นเพื่อให้ประชาชุมชนมีความเข้าใจ เห็นคุณค่า และยอมรับวัฒนธรรมท้องถิ่นซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดการผลิตผลงานทางวัฒนธรรมอันจะนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างมีสันติสุข ในชาติ และมีความรัก ห่วงใยวัฒนธรรมยิ่งขึ้น

หากจะเบริญมารดกทางวัฒนธรรมพื้นบ้าน โดยเฉพาะงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านที่มีอยู่ในท้องถิ่นต่าง ๆ ว่าเป็นทรัพยากรของชาติประจำท้องถิ่นซึ่งสามารถนำมาใช้ประโยชน์ทางการศึกษาและการพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมแล้ว จะเป็นว่าทรัพยากรของชาติประจำท้องถิ่นมากจนกล่าวได้ว่าประเทศไทยเป็นประเทศไทยที่มีสิ่งดีอย่างยิ่งและเมื่อวันพยากรณ์นี้ได้รับการอนุรักษ์อย่างดีแล้ว การใช้ประโยชน์ย่อมเป็นไปได้อย่างสะดวกและเกิดประโยชน์คุ้มค่า และควรที่เราจะใช้ทรัพยากรนี้ให้มากที่สุด เพราะยิ่งใช้มากก็จะยิ่งมีประโยชน์ มีงานฝ่าหินศิลปะและถูกทิ้งที่งานที่เสื่อมสูญเรื่องร้าง ทรงชาม กับทรัพยากรประจำท้องถิ่น ที่ต้องถอนมาใช้และต้องสร้างขึ้นทดแทนเพื่อบังคับการขาดแคลน ดังนั้น การอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านจึงมีคุณค่าและความสำคัญเป็นอย่างมาก

ข. วิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน นักศึกษาคณะศุภศาสตร์ นิยมศิลปศึกษาทั้ง 13 สถาบันมีความติดเทินอยู่ในระดับเด่นด้วยทุกสถาบัน โดยนักศึกษามีความเห็นด้วยกับวิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวกับช่างที่ผลิตงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน การจัดสร้างพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นโดยอาศัยวัสดุเป็นศูนย์กลาง และได้รับความร่วมมือจากครู ผู้ปกครอง และนักเรียนในท้องถิ่น โดยมีสถาบันคุณศึกษาท้องถิ่นเป็นแพนเนลและมีบทบาทในการรวบรวมข้อมูลและผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านโดยจัดตั้งเป็นศูนย์วัฒนธรรม และศึกษา ริจิย รวมทั้งพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้มีรูปแบบที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน และรายงานค่าให้มีการใช้งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมากขึ้น ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งเพิ่มหลักสูตรการเรียนการสอนเรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมากขึ้น และสนับสนุนการร่วมกุ่มของช่างในการผลิต และจัดจ้างฝ่ายงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ซึ่งสอดคล้องกับที่ สุจิตต์ วงศ์เทศ (2524:42) ได้เสนอแนะแนวทางในการอนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นบ้านโดยก่อนอื่น เราต้องยอมรับว่าสภាពัฒนธรรมพื้นบ้านไทยที่เช่นเดียวกันที่อื่น ๆ ซึ่งมีลักษณะของประเพณีรายรื่น และประเพณีหลวง ซึ่งมีความสัมพันธ์กันมากได้ตลอดเวลาอันยาวนานของพัฒนาการของสังคมไทย และ

ขอนรับว่า การศึกษาที่ผ่านมา้นี้มีส่วนทำให้เกิดความเข้าใจผิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมพื้นบ้านว่า เป็นของต่า ท้อยทำให้สภาพท้องถิ่นเปลี่ยนแปลงไปจนสูญเสียวิชีวิตริมที่แท้จริงไป ดังนี้จะต้องแก้ไขที่ระบบการศึกษา มีฉะนั้นปัญหาเรื่องการขาดการสืบสานวัฒนธรรมพื้นบ้านจะแพร่ขยายมากขึ้น ในที่สุดประเทศไทยจะขาดช่องฟื้มและศิลปินพื้นบ้านโดยบุคคลากรทางวัฒนธรรมทั้งระบบทั้งอยู่ทั่วบ้านตามท้องถิ่นต่าง ๆ แต่ถูกกล่าวเลียนเวลานานจนช้าลง และศิลปินพื้นบ้านจำนวนมากต้องเปลี่ยนอาชีพ ทางที่ขาดการสืบสาน น่อง เพราบานฯ หมายถึงการศึกษามิได้ที่ความสำคัญ จึงควรฝึกการพิเคราะห์ที่ดีจะอุบัติขึ้น และศิลปินพื้นบ้านเพื่อให้คงอยู่และถ่ายทอดความรู้ให้กับคนรุ่นต่อไป และสุดท้ายต้องยอมรับว่าจะต้องมีการกระจายอำนาจในการบริหาร เรื่องวัฒนธรรม เป็นของจากวัฒนธรรมพื้นบ้านไม่แต่ละท้องถิ่นไม่เหลืออัน กัน โดยมีสถาบันศึกษาในระดับอุดมศึกษาท้องถิ่นเป็นผู้นำเรื่องการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน อาจ เป็นลักษณะของกิจกรรม หรือหลักสูตรการเรียนการสอนโดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับที่ บรรณี วงศ์เทศ (2527, 22-34) ได้เสนอวิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านที่เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมพื้นบ้านว่า ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนคือ ขั้นศึกษา โดยงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านก็เป็นเดียวที่กับวัฒนธรรมพื้นบ้าน ที่เจริญก่องาม และเรื่อมความภูมิมลจดได้ในหยุดอยู่กับที่ ด้วยเหตุผลที่ว่า เพื่อตอบสนองความต้องการ ของมนุษย์ ดังนั้นจึงจำเป็นที่ต้องทำความเข้าใจถึงสาระสำคัญของวัฒนธรรมพื้นบ้าน เพื่อการอนุรักษ์ สิ่งที่ดีงามไว้ โดยการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้ยังคงมีรูปแบบและเนื้อหาตรงตามอุดมคติแต่เดิม ทุกอย่างเป็นไปได้ยาก อันเป็นมาจากวิธีชีวิตริมมนุษย์เปลี่ยนไป เช่นเดิมชาวบ้านก็ต้องรักษาเชื้อ ใจครัวเรือนหากมีเหลือกันนานแลกเปลี่ยนเป็นสิ่งอื่นที่จะเป็น แต่เมื่อสภาพสังคมเศรษฐกิจเปลี่ยนไป มีผ้าจากโรงงานอุตสาหกรรมเข้ามาแทนที่ ถูกกว่าและสมัยใหม่กว่า ตลอดจนวัสดุที่น้ำภาคผ้าหา ยากขึ้น ผ้าที่ก่อตัวมีจังหวะความงามสูง เพราะฉะนั้นการอนุรักษ์ให้ชาวบ้านเหลือผ้าไว้ใช้เองจึงเป็นไปได้ ยาก จึงต้องยอมรับความจริงว่าชาวบ้านก็ต้องรักษาเชื้อ ใจครัวเรือนที่การขาย บรรเทินการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรม พื้นบ้านประ เดิมนี้จึงควรเป็นที่ตัวบุคคลที่เป็นช่างผลิตงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน และผลผลิตที่เป็นแบบ ฉบับก้าวสืบทอดมาแต่เดิม ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักในการถ่ายทอดต่อไป การอนุรักษ์ช่างศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เหล่านี้ต้องทำควบคู่ไปกับการบันทึกผลงานที่เป็นรูปแบบและเนื้อหา เพื่อเป็นแบบในการศึกษาเชื้อ ใจครัวเรือนที่จะสร้างสรรค์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้สอดคล้องกับวิธีชีวิตริมมนุษย์รุ่นต่อ ฯ บัน ฯ โดย กระบวนการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านจะต้องพึงองค์กรงานท้องถิ่น เช่น สถาบันศึกษาระดับสูง ในท้องถิ่นที่มีบุคคลากรพร้อมที่จะศึกษาสภาพวัฒนธรรมท้องถิ่น และอนุรักษ์วัฒนธรรมบุคคลากรทางด้าน ท้องถิ่นโดยมีหน่วยงานกลางเป็นผู้สนับสนุนทางด้านวิชาการ และนักศึกษามีความเห็นด้วยอย่างยิ่งที่ร่วม การเก็บรวบรวมตัวอย่างงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านทั้งที่เลิกใช้แล้วและที่ยังใช้อยู่ในปัจจุบัน รวมทั้ง

รวบรวมช้อมูลทุก ๆ ด้าน ที่เป็นรายละเอียดของผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน การจัดสร้างพิพิธภัณฑ์ ห้องถิน และการจัดนิทรรศการและทำเอกสารเผยแพร่ให้คนทั่วไปเห็นความสำคัญของงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นวิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ซึ่งสอดคล้องกับที่ อภัย นาคคง (2526:74 -77) ได้กล่าวถึงแนวทางการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านว่า “ใช้แรกต้องประกอบไปด้วยการเก็บรวบรวมตัวอย่างผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ที่เป็นของห้องถินที่แพร่หลายในชุมชนและมีคุณค่าควรแก่การรักษาไว้ ทั้งที่ยังคงเหลืออยู่และที่สูญหายไปแล้ว และเก็บรวบรวมช้อมูลที่เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านนั้น ๆ ในทุก ๆ ด้านซึ่งสอดคล้องกับที่ ศรีศักดิ์ วัลลิกานต์ (2521:187 -192) ได้วิเคราะห์วิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านว่าต้องประกอบไปด้วย การจัดสร้างพิพิธภัณฑ์ห้องถินนี้ในระดับทําบล หรือหมู่บ้าน โดยอาศัยวัดเป็นศูนย์กลาง โดยความร่วมมือของครูผู้ปกครองและนักเรียนในห้องถิน เพื่อเก็บรวบรวมผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านไว้ทั้งอยู่ในห้องถิน เพื่อทำการศึกษา วิจัยและจัดทำเอกสารเผยแพร่ต่อไป และนักศึกษามีความนิ่มใจจนชื่อ 29 ที่ร่วมการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน โดยใช้วิทยาการใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ในการผลิตอย่างเหมาะสม เช่น การใช้น้ำยาเคลือบทาให้มีความคงทน เป็นต้น เป็นวิธีที่ใช้ในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ซึ่งแนวคิดในการอนุรักษ์โดยการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านนี้มีมากมายหลายแนวคิด บ้างที่คิดส้อยตามกัน บ้างที่ขัดแย้งกัน โดยเฉพาะเป็นเด็นเรื่อง "การอนุรักษ์" และ "พัฒนา" ซึ่งคារทั้งสองคานี้ มีความหมายก่อให้เกิดผลกระทบทางความคิดของผู้สนใจศิลปวัฒธรรมที่ขัดแย้งกัน เพราะความหมาย และแนวคิดของคារทั้งสองนี้มีความขัดแย้งกันในตัว แต่โดยสภาพความเป็นจริงคារทั้งสองเป็นสิ่งที่ต้องมีอยู่คู่สังคมมนุษย์ตลอดไป และยิ่งสังคมมนุษย์ก้าวหน้าไปมากเท่าใดคារทั้งสองก็ยิ่งมีความสำคัญมากขึ้นเท่านั้น (วิญญู สีสุวรรณ, 2534:40-41) นักวัฒนธรรมที่มีแนวคิดอนุรักษ์นิยมเชื่อมั่นจะเห็นว่าวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ต้องดูแลอย่างสถาปัตย์ในสภาพเดิม ต้ามมีการเปลี่ยนแปลงหมายถึงการเสื่อม แนวคิดเช่นนี้ขัดกับสภาพความเป็นจริงของมนุษย์ เพราะมนุษย์ต้องพัฒนาตามยุคสมัย วัฒนธรรมที่ไม่สามารถปรับให้ตามยุคสมัยจะเป็นวัฒนธรรมที่ตายแล้ว เอกวิทย์ พ ถลา (2527:57) ได้เสนอแนวคิดเรื่องการอนุรักษ์ที่ห้องท่าความคุ้นเคยกับการพัฒนาไว้ การที่เราอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรมไทยโดยมุ่งที่การอนุรักษ์อย่างเดียวเป็นไปไม่ได้ เพราะเป็นการผินแปรรูปแบบชาติ วัฒนธรรมหรือศิลปะใดที่ตีสามารถเข้ากับชีวิตและคนในปัจจุบันได้ก็จะดูรกรุงอยู่ได้อย่างคงงาม สิ่งใดที่ล้าสมัยก็อยู่ไม่ได้ แต่อาจมีกลุ่มนบุคคลหนึ่งเท่านั้นที่ยังรักษาไว้ และการอนุรักษ์ก็ไม่ใช่การอนุรักษ์อย่างเดียว ต้องมีการพัฒนาให้สมเกียรติคุณคุณ ด้วยว่าเมื่อเราได้รับผลกระทบมาแล้ว เราที่สามารถตัดพัฒนาส่วนต่อจากที่ฟ้อแม่ญี่ปุ่นสั่งสมไว้ไม่ใช่ อนุรักษ์อย่างเดียวแล้วทุกๆ ไว้แค่นั้น หรือว่าไม่เหลียวแลอีกต่อไปแล้ว จึงเป็นการสร้างอาชญากรรมใหม่โดยไม่ได้รับการอนุรักษ์

ก็ไม่ต้องมีการอนุรักษ์จึงต้องควบคู่ไปกับการพัฒนา จากแนวคิดที่ว่ามีจิตใจที่รักษาไว้ความคิดเห็นที่ไม่แน่นอนเรื่องการพัฒนาว่าเป็นวิธีอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านที่ดีหรือไม่

๓. บทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน นักศึกษาคณาจารย์ฯ ได้ดำเนินการวิชาศิลปศึกษา สถาบันราชภัฏทั้ง 13 สถาบันมีความคิดเห็นอย่างต่อเนื่องที่รักษาบทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนและส่งเสริมกิจกรรมที่เอื้ออำนวยต่อการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน การผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน และเป็นหน่วยงานที่ทำการศึกษา วิจัยและรวบรวมท่ามนุบุคคล และแหล่งผลิตงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมาเผยแพร่ต่อไปเพื่อเป็นฐานข้อมูลในการศึกษา วิจัย และนำไปใช้การแก้สังคมในการจัดทำเอกสารเผยแพร่เรื่องด้านการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน และเป็นผู้นำในการพัฒนาฐานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน และร่วมมือกับส่วนราชการ และหน่วยงานอื่นในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน รวมทั้งเปิดอบรมวิชาช่างที่เกี่ยวกับศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้แก่บุคคลทั่วไป และเห็นด้วยอย่างยิ่งที่รักษาบทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การเป็นผู้จัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลและผลงานรวมทั้งแหล่งที่มา ซึ่งสอดคล้องกับบทบาทของสถาบันราชภัฏในการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ ๗ พ.ศ. ๒๕๓๕-๒๕๓๙ ที่ว่า "...พัฒนาสถาบันราชภัฏให้มีศักยภาพ ความพร้อม ความคล่องตัว ในการปฏิบัติการที่ทั้งด้านการผลิตบัณฑิต การวิจัย บริการวิชาการแก้สังคม และท่านบุญราชนศิลปวัฒนธรรมให้เอื้อประโยชน์ทั่วโลก... " และในนโยบายที่ ๕ ด้านการท่านบุญราชนศิลปวัฒนธรรมให้เอื้อประโยชน์ทั่วโลกให้ศูนย์วิชาการที่ด้านการพัฒนาศิลปะ ศิลปะและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ทั้งในเชิงวิชาการและนำไปประยุกต์ในการพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชน และสานฝันสานภารกิจกรรมของนักศึกษาเพื่อสร้างวัฒนธรรม คุณธรรม และค่าปรัชญาอันดีงามของชาติ ให้สอดคล้องกับแนวทางในการพัฒนาประเทศ (การพิจารณา, ๒๕๓๗: ๑๓-๑๕) ซึ่ง สันติภพ เจนกรະวนพัต และคณะ (๒๕๒๔: พน้าพิเศษ) ได้ให้ความเห็นว่าปัจจุบันระบบการศึกษาเพื่อกระจายออกใบใบหน้าที่มองที่เจ้าหน้ามาก เช่น มีนาคมวิทยาลัยทุกภาคและมีสถาบันระดับวิทยาลัยเป็นจานวนมากซึ่งสถาบันการศึกษาเหล่านี้ควรหาทางที่บกบังรักษา ศึกษาที่เกี่ยวกับสมบัติวัฒนธรรมและท่านบุญราชนสมบัติวัฒนธรรมของชาติ โดยสถาบันการศึกษาจะแต่ละภูมิภาคให้รับการแนะนำฝึกอบรมบังมี ที่อาจจะได้ผู้มีความรู้ ความสามารถในการดำเนินการที่จะส่งเสริมรักษาสมบัติวัฒนธรรมของชาติอีกทางหนึ่ง นอกจากเมืองจากเจ้าหน้าที่ของกรมศิลปากร ซึ่งตรงกับมาตรฐานการและวิธีดำเนินงานด้านการศึกษา และศิลปวัฒนธรรม ที่ ๑๙ ที่ว่า จัดตั้งศูนย์ศึกษา ศันศรี วิจัย

วัฒนธรรมระดับจังหวัด ทำหน้าที่ศึกษาดันคร่าวิจัยวัฒนธรรมสาขาต่าง ๆ นั้นเรื่องประวัติความเป็นมา แก่นสาระ ความดีงาม ความเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรม โดยจัดทำเป็นเอกสาร หนังสือในรูปแบบต่าง ๆ เพยแพร อันธรักษ์ พื้นที่ ส่งเสริมพัฒนาวัฒนธรรม และข้อ 20 ที่ว่าส่งเสริมให้สถานศึกษาได้ทำหน้าที่ 3 ประการ คือ จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร จัดกิจกรรมการศึกษาเพื่อมีส่วนช่วยและร่วมในการพัฒนาชุมชน และกิจกรรมการศึกษาเพื่อการอนุรักษ์ ท่าน บำรุง ส่งเสริมเผยแพร่และพัฒนา โดยเฉพาะวัฒนธรรมท้องถิ่น รวมทั้งส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษามีกิจกรรมร่วมงานวัฒนธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ ,2535:65-69) ซึ่งสอดคล้องกับที่ กิฤทธิ์ สาหรา (2523:3) ได้กล่าวถึงบทบาทสำคัญของสถานศึกษาที่มีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมว่า "...การอนุรักษ์และถ่ายทอดวัฒนธรรมเป็นงานหลักของการศึกษา..." โดยพิจารณาถึงการอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีอันเป็นส่วนรวมของชาติ และศิลปะวัฒนธรรมประเพณีของชุมชน ทั้งนี้ก็เพื่อความเจริญก้าวหน้าความมั่นคงทางของชาติและชุมชนนั้น ๆ ดังนั้นนักศึกษาจึงมีความเห็นด้วยกับบทบาทของสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านดังกล่าว

๔. บทบาทของนักศึกษาในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน นักศึกษาคือครุศาสตร์ จากรางรรมวิชาศิลปศึกษา สถาบันราชภัฏ ทั้ง 13 สถาบัน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่นัด้วยทุกสถาบันที่ว่าบทบาทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การท้าความเข้าใจ ถึงวิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อการถ่ายทอด และปลูกจิตสำนึกให้นักเรียนและบุคคลทั่วไป ให้อ่ายถูกต้อง และจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้และสืบสานกิจกรรมของนักเรียนนั้นเรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เป็นผู้ศึกษาร่วมรวมและทำการวิจัยงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ให้ความร่วมมือกับสถาบันราชภัฏและหน่วยงานอื่นในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน และมีบทบาทในการจัดนิทรรศการให้ความรู้และรณรงค์ให้คนทั่วไปเห็นความสำคัญ และใช้งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในชีวิตประจำวัน การเป็นผู้นำในการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านในชุมชน รวมทั้งการใช้งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีของการส่งเสริมงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในชีวิตประจำวันซึ่งสอดคล้องกับที่ มนูรา จิงอยู่สุข (2531:10) ได้กล่าวถึงหลักสูตรของศิลปศึกษาร่วมมุ่งเน้นให้ผู้ที่จบจากสาขาวิชานี้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะและเจตคติที่สัมภาระนักศึกษาที่จะนำไปเป็นครุศิลปศึกษา เป็นผู้ถ่ายทอด แนะนำและสร้างความผูกพัน ต่อเนื่องของศิลปะและวัฒนธรรมอันดีงามของไทย และทรงกับงานวิจัยของ รินัส สาสนสุข (2534:155) ที่ว่า การจัดกิจกรรมอนุรักษ์ศิลปะ และวัฒนธรรมในสถาบันการศึกษามีประโยชน์โดยเป็นการส่งเสริม

และรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม และเป็นการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างสถาบันศึกษากับชุมชน ชีรภรณ์ นิจเนตร (2528:103-104) ได้พูดถึงการถ่ายทอดวัฒนธรรมพื้นบ้านในโรงเรียน โดยบทบาทของนักศึกษาศิลปะที่จะนำไปเป็นครุว่า ได้แก่การสัมผัสบูนาให้แก่เรียนฝึกหัดวนเวียน กิจกรรมส่งเสริม อนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นบ้าน เช่น การจัดตั้งเป็นชุมชน การนำมัคเรียนไปทัศนศึกษา เพื่อชมศิลปะและมารดกทางวัฒนธรรมพื้นบ้านต่าง ๆ โดยหาตัวเป็นแบบอย่างที่ดีในการอนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นบ้าน และร่วมมือกับชุมชนในการส่งเสริมวัฒนธรรม โดยการเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้เรียนและชุมชน เพื่อสร้างความสร้างสรรค์ ซึ่งมั่นคงยั่งยืน และศึกษาวัฒนธรรมพื้นบ้านเพื่อให้ทราบถึงแก่พากองวัฒนธรรมพื้นบ้าน ความหมายและคุณค่า แล้วเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ที่ถูกต้องอันนำไปสู่ความยุติธรรมและเชื่อมโยงกับอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมนั้น ๆ ให้เกิดประโยชน์ที่ดีต่อไป โดยนักศึกษาควรมีบทบาทช่วยกันคุ้มครองรักษาศิลปวัฒนธรรมไทย เพราะเป็นหน้าที่ของทุกคนในชาติอยู่แล้ว ความติดเทินนี้ตรงกับ สุจิตร บัวพิมพ์ (2527:78-82) ได้กล่าวว่าสถาบันทางการศึกษาเป็นแหล่ง ก่อให้ความรู้ ความติด ประสบการณ์ การวิจัยและส่งเสริมพัฒนาการของชาจารย์และนักศึกษา นักศึกษาควรมีบทบาทสืบทอดทางศิลปวัฒนธรรมที่จัดขึ้นโดยสถาบันทางการศึกษา เช่น ตั้งชุมชนหรือ กิจกรรมเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม เพื่อมุ่งส่งเสริมศูนย์รวม ศ่ามนิยม ศิลปวัฒนธรรม โดยสถาบันศึกษา เป็นผู้สนับสนุนกิจกรรมที่นักศึกษาดำเนินงานประจำ วัสดุสิ่งของ หรือขอความร่วมมือจากภาคเอกชนที่มี วัตถุประสงค์ทางเดียวกัน จะเป็นแนวทางที่ดีต่อผู้นักศึกษาในการสืบทอดศิลปวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของ กมล รองคคล้าย (2526:75-80) ที่ว่าผู้นักศึกษาที่อยู่ในฐานะครุครูควรร่วมความรู้ ด้านศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านเป็นตัวแปรที่ทำให้เป็นหลักฐานเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา วิจัยต่อไป และควรเข้า ร่วมกิจกรรมเผยแพร่ความรู้แก่ชุมชน ตลอดจนส่งเสริมให้เยาวชนหรือผู้นำชุมชนทัศนศึกษาหรือเข้ารับ การอบรมความรู้ด้านวัฒนธรรมพื้นบ้านในที่ต่าง ๆ พื้นที่ความรู้ด้านศิลปหัตถกรรมไทยและจิตวิญญาณ ที่อาจมีความรู้ด้านวัฒนธรรมพื้นบ้านของออกเผยแพร่ โดย สุจิตร เพียรช้อน (2514:110-112) ได้ให้ แนวคิดว่าครุครูเป็นแบบฉบับที่ต้องแก่แก่เรียนและบุคคลทั่วไป โดยการปฏิบัติตามเป็นแบบอย่างที่ดีมี ให้รับการยอมรับจากนักเรียนและประชาชนในชุมชน การอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมพื้นบ้านของครู ก็จะสามารถทำให้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้นนักศึกษาสถาบันราชภัฏจึงมีความเห็นด้วยเกี่ยวกับ บทบาทของนักศึกษาในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านทั้งในฐานะนักศึกษาและครุครู เช่นๆ

บุพ��า อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน นักศึกษาและ ครุศาสตร์ ในการร่วมศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เช่นๆ ที่จะช่วยให้สถาบันราชภัฏเชียงใหม่

เชิงราย กานจนบุรี จอมบึง ราไหพราฟี สงขลา เสย นครราชสีมา เพชรบูรณ์ สุรินทร์ มหาสารคาม อุดรธานี และบุรีรัมย์ มีความคิดเห็นน่าตีเสียงกัน โดยสุปงษ์เต้นต่าง ๆ ได้ดังนี้ คนท้าไปbatchความรู้และไม่เห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน รวมทั้งนิ่วให้ความร่วมมือในการอนุรักษ์ โดยมีปัจจัยต่าง ๆ เช่น ค่าโดยมติเดือนตกที่ทางทีคนนี้ยอมซื้อสินค้าที่ทางจากต่างชาติ และการพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ทางทีกระบวนการผลิตงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านด้วยความสำคัญ และชาติประภายชีวิตร้อยที่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน ซึ่งงานปัจจุบันงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านที่ดี มีคุณภาพและความงามมักมีราคาแพงคนไม่ยอมซื้อ ซึ่งสอดคล้องกับที่ ปราป. วงศ์เทศ (2527:13-13) ที่ว่าปัจจุบัน ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านที่เคยเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตร่วมของชาบ้าน ถูกแทนที่ด้วยวัสดุธรรมชาติค ที่มีแหล่งผลิตจากในเมือง เครื่องจักรสำนักที่เคยทำใช้แพร่หลายเรื่องในบางท้องที่เก่าเลิกใช้ เพราะไม่มีคนทำที่จะจากมีราคาแพงกว่าสินค้าพลาสติก และงานศิลปหัตถกรรมทุกประเภทอาจกล่าวได้ว่าอยู่ใน สภาพชนชาติ และเสื่อมจากความนิยมของคนไทย ซึ่งเป็นผลมาจากการรับเอาระบบที่และสินค้า สมัยใหม่จากต่างประเทศที่เข้ามาทึตลาดชนบท และนักศึกษาที่นิ่วปัจจุบันของการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรม พื้นบ้านยังมีอีกตื้อ การขาดหน่วยงานและและการประชาสัมพันธ์ รวมทั้งงบประมาณในการอนุรักษ์ โดยรัฐบาลมีงบประมาณในการศึกษาและวัสดุธรรมน้อยและปัจจุบันเศรษฐกิจไม้อื้ออำนวย ทำให้ประชาชนขาดความรู้และไม่สนใจในการอนุรักษ์ศิลปวัฒธรรมไทย ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของ สันติภพ เจน กระบวนการพัฒนา แนวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์, ทรงวิทย์ คลบระสิทธิ์ และสุจิตต์ วงศ์เทศ (2524:หน้าที่เศษ) ก่อร่างเป็นประเทศไทย เป็นประเทศไทยที่มีสมบัติทางวัฒธรรมเป็นจำนวนมาก มีห่วงงานราชการเพียงไม่ กี่หน่วยที่คุ้มและศิลปวัฒธรรมของชาติทั้งหมด และรัฐบาลก็จัดสรรงบประมาณให้น้อยเพียงพอที่จะงานอนุรักษ์ ที่ต้องรักษาเป็นจำนวนมาก ด้วยของสภาพความเป็นจริง รัฐบาลมีการหนี้สินและความจำเป็นด้านอื่น ซึ่งต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมากเช่นกัน เงินที่จะนำมาบำรุงรักษาศิลปวัฒธรรมจึงมีน้อย ซึ่งตรง กับที่ สุรพล ดาวีท์กุล (2515:113) ที่ว่าประเทศไทยต้องการเดินทางเพื่อนำไปสู่ความทันสมัยและ เจริญเติบโตตลอดจนเพื่อสวัสดิภาพของประชาชนเป็นสำคัญ รัฐบาลจึงต้องเน้นงานการดำเนินงานเพื่อ ยกระดับมาตรฐานการครองชีพของประชาชนก่อนการดำเนินงานด้านการส่งเสริมรักษาศิลปวัฒธรรม ทำ ให้มารดกของชาตินับวันจะสูญหายไปตามกาลเวลา ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ อักษรา อินทะจักร (2533 :บทคัดย่อ) ที่ว่า ปัจจุบันและอุปสรรคที่พบในการอนุรักษ์ศิลปวัฒธรรมคือ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความ สามารถพิเศษ และบุคลกรในสถานศึกษามีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะจัดกิจกรรม ถ้าทางสถาน ศึกษาได้มีการประสานงานกับผู้ปกครองนักเรียนมากท่านที่มีความชำนาญเฉพาะสาขาวิชาจึงแก้ปัจจุบันได้ ซึ่งทางสถานศึกษาต้องหาทางประสานงานกับบุคคลภายนอกที่มีความชำนาญ และห่วงงานที่สามารถทำให้

ความท่วຍเหสือในด้านการจัดกิจกรรมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมแก่สถานศึกษาได้ ศือคูณย์วัฒนธรรมจังหวัด และศูนย์วัฒนธรรมอาเภอ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคทั่วทุกจังหวัด และนักศึกษามีความเห็นร่วมกันในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้แก่ การขาดบุคคลกรที่ทำการสืบทอดงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน และบุคคลกรที่มีความรู้เรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ วินัย สวนอุข (2524:162) ที่ว่ากิจกรรมการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมในสถาบันศึกษามีปัญหาที่มักพบดือ ขาดบุคคลกรที่มีความรู้เฉพาะสาขา โดยไม่มีช่างที่มีความชำนาญพอที่จะถ่ายทอดความรู้ให้ ซึ่งสอดคล้องกับที่ ชาติ กัลยาณิพ (2525:306) ที่ว่า ปัจจุบันช่างตามแบบศิลปวัฒนธรรมตั้งเดิมของไทยขาดผู้สืบทอดและผู้ที่มีความรู้จริง เนื่องจากการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมห้องส่อนและเรียนตัวต่อตัว ต้องใช้เวลาหลายรับ ฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนใช้เวลาไม่เท่ากัน ดังนั้นการเรียนศิลปะจึงน่าสามารถ นำไปใช้การศึกษาแบบปัจจุบันมาใช้ได้ เหตุผลอีกอย่างดือ หาผู้ที่สนใจศึกษาวิชาช่างตามแบบเดิมได้ยาก เพราะผู้เรียนไม่อาจทุ่มเวลาที่กับการเรียนได้กันต่อความจำเป็นที่ต้องหารสิ่งของ ความเสื่อมของการถ่ายทอดศิลปะวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมจึงมีหลายสาหบ และนักศึกษามีความติดเทินเรื่องปัญหาและ อุปสรรคในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านว่า ขาดสถานที่เก็บรักษาผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน และ แหล่งที่ให้ความรู้เกี่ยวกับงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูอาจารย์ ขาดความรู้ ประสบการณ์และแหล่งเก็บผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านและカラาระบส่วนต่าง ๆ ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ กมล รอดคล้าย (2526:76) ที่พบว่าครูขาดประสบการณ์ ความรู้ แหล่งศึกษาที่สามารถศึกษางาน ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน การแก้ปัญหาที่ควรให้มีหน่วยงานรัฐเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องโดยการจัดสรรงบ ประมาณให้เพียงพอ และกระตุ้นให้เอกชนเห็นความสำคัญของการสนับสนุนทางการศึกษาตลอดจนร่วมคุ้มครอง รักษาศิลปะและวัฒนธรรมไทย และนักศึกษามีความติดเทินเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านว่าศือ เจ้าของกิจการที่ผลิตงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในปัจจุบันพยายามปรับปรุงรูปแบบ ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ซึ่งตรงกับที่ บรรณี วงศ์เทศ (2527:13) ได้กล่าวว่า ปัจจุบันศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านที่เป็นผลิตของชาวบ้านมีผู้ที่สนใจที่จะซื้อขายเป็นของที่ระลึก มากกว่าห้า ในชีวิตประจำวัน รูปแบบดั้งเดิมลดลงจนลວคลายที่เป็นศิลปะพื้นบ้านจึงได้รับการกำหนดออกแบบใหม่ ๆ เพื่อความต้องการของตลาดนักท่องเที่ยว และความเหมาะสมในการซื้อขายมากกว่า

บทบาทของนักศึกษาและเหตุผลในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน นักศึกษาและครุศาสตร์ ไปร่วมกิจกรรมวิชาศิลปศึกษา สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ เชียงราย กาญจนบุรี จอมบึง ราษฎร์ฯ สงขลา เลย นครราชสีมา เพชรบูรณ์ สุรินทร์ มหาสารคาม อุดรธานี และบุรีรัมย์ มีความติดเทินคล้าย กันโดยสามารถสรุปได้ดังนี้ นักศึกษามีความเห็นด้วยในการมีบทบาทในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน

โดยที่เหตุผลว่าในฐานะที่เป็นนักศึกษาศิลปะ จึงมีบทบาทโดยตรงในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน และเผยแพร่ ถ่ายทอดความรู้แก่คนอื่นๆ อาจารย์ โดยการปลูกฝังค่านิยมในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้กับเยาวชน รวมทั้งเรียนศิลปะสามารถนำมาใช้นการพัฒนาแบบงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านได้ อีกทั้งจัดสัมมนาเผยแพร่การอนุรักษ์ และเก็บรวบรวมงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านโดยเป็นตัวกลาง เกือมายจะห่วงนักศึกษา หน่วยงานราชการและชาวบ้าน และเป็นผู้นำในการพัฒนาการอนุรักษ์ ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านโดยการเป็นตัวอย่างในการใช้งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในชีวิตประจำวัน อีกทั้ง งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านโดยการเป็นตัวอย่างในการใช้งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในชีวิตประจำวัน อีกทั้ง งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่นักศึกษามีความสนใจเชิด และความรู้ ความแก่การอนุรักษ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กมล ราชดลลัย (2526:77) ที่ว่าครูส่วนใหญ่ มักมีภูมิปัญญาในท้องถิ่นที่โรงเรียนตั้งอยู่ รวมทั้งสามารถพูดภาษาท้องถิ่นได้ ในส่วนนี้จะมีผลให้ครู มีความใกล้ชิดกับชุมชน มีความดูแลในวัฒนธรรมพื้นบ้าน ยอมจะสามารถมีบทบาทส่งเสริมและสืบทอด ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี และนักศึกษายังให้เหตุผลว่า การอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เป็นการอนุรักษ์ที่ทำให้เกิดรายได้ และรับช่วงถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรม จากเหตุผลดังกล่าวนักศึกษา สถาบันราชภัฏจึงควรอย่างยิ่งที่จะมีบทบาทในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน

กล่าวโดยสรุปนักศึกษาและครุศาสตร์ นรภ.แกรมศิลปศึกษา สถาบันราชภัฏมีความสนใจและ เห็นความสำคัญในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านว่ามีความสำคัญมาก โดยวิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรม พื้นบ้านสามารถทำได้หลายวิธี โดยการเก็บรวบรวมผลงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ทางฯ ไว้เป็นหลักฐาน เพื่อทำการศึกษา วิจัยและพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อให้คงมีประโยชน์ ทันต่อเมืองและย代ยน เสียความเป็นเอกลักษณ์ของงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน นอกจากนี้นักศึกษายังมีความ เห็นด้วยที่สถาบันราชภัฏควรมีบทบาทในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ทั้งในเชิง การเรียนการสอน การจัดกิจกรรมเผยแพร่ การศึกษาวิจัย และการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมในเรื่องการอนุรักษ์ ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน และนักศึกษามีความเห็นด้วยที่ว่านักศึกษาสถาบันราชภัฏควรมีบทบาทในการอนุรักษ์ ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ทั้งในฐานะนักศึกษาโดยการเข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ทางฯ และในฐานะครูที่สามารถถ่ายทอดความรู้ ปลูกฝังค่านิยมเรื่องการงานอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรม พื้นบ้าน ทั้งที่โรงเรียนและในชุมชนในท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะของผู้วิจัย

ข้อเสนอแนะสำหรับกระบวนการเรียนการสอนศึกษาธิการ

1. ควรกำหนดนโยบายที่ยิ่งกับการเรียนการสอนเรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน และวัฒนธรรมท้องถิ่นไว้ให้เด่นชัดในทุกรายดับ ยกตัวอย่างเช่น ในระดับประถมศึกษาควรจัดเป็นวิชาบังคับเรียน และจัดสอดแทรกในวิชาอื่น ๆ เช่น วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เป็นต้น ระดับมัธยมศึกษาควรจัดเป็นวิชาบังคับเรียน และสอดแทรกไว้ในวิชาอื่น ๆ เช่น วิชาสังคมศึกษา วิชาศิลปศึกษา เป็นต้น ในระดับอุดมศึกษาควรจัดเป็นรายวิชาเฉพาะ เช่น วิชาอนุรักษ์ศิลปะนานาชาติ วิชาอนุรักษ์ศิลปกรรมไทย วิชาพิธีกรรมพื้นบ้านโดยเฉพาะ และจัดเป็นวิชาบังคับเรียน ซึ่งน่าจะแต่ละที่ที่เรียนศิลปศึกษาทำได้

2. ควรมีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งที่เป็นหน่วยงานทางราชการ และเอกชน เช่น กองวิจัยหัตถศิลป์ สถาบันงานเอกสารลักษณ์ไทย เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนเรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ด้านหนังสือ เอกสาร และอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน

3. ควรมีการสนับสนุนให้สถานศึกษาระดับต่าง ๆ ได้จัดกิจกรรมในการสัมมนาเพื่อให้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เช่น วันอนุรักษ์มรดกไทย งานส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น เพื่อให้นักศึกษาตลอดจนประชาชนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นนำไปเผยแพร่และท่องเที่ยวน้ำ

4. ควรให้การสนับสนุนด้านงบประมาณกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านอย่างเพียงพอ

5. สนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาระดับต่าง ๆ จัดตั้งพิธีกรรมท้องถิ่นนำไปเผยแพร่และอนุรักษ์

6. สนับสนุนการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมทางสื่อสารมวลชนเพื่อให้เข้าใจและประชรณาความต้องการและเป็นคุณค่าในสมัยนี้และวัฒนธรรมของชาติ

ข้อเสนอแนะสำหรับสถาบันราชภัฏ

1. ในการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของคณะครุศาสตร์ โปรแกรมวิชาศิลปศึกษาสถาบันราชภัฏ ควรกำหนดวิชาการอนุรักษ์ศิลปะพื้นบ้านเป็นวิชาบังคับ และอาจจัดเป็นวิชาเลือก เรียนการเรียนการสอนของคณะอื่น ๆ หรือไม่ก็สอดแทรกความรู้เรื่องศิลปะและวัฒนธรรมพื้นบ้านในวิชาอื่น ๆ

2. ควรส่งเสริมให้คณาจารย์ของสถาบันราชภัฏฯ ได้มีความรู้ ความเข้าใจในหลักการและวิธีการอนุรักษ์และสืบทอดศิลปหัตถกรรมในท้องถิ่นนั้น ๆ อย่างกว้างขวาง
3. ควรสนับสนุนให้นักศึกษาและอาจารย์มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน และศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นในการแสดงความสามารถ
4. ควรส่งเสริมให้มีการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นขึ้นเพื่อลงทะเบียนราชภัฏฯ
5. ควรส่งเสริมให้มีการศึกษา ด้านครัว วิจัยและเผยแพร่องค์ความรู้ทางศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านและศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่นมากยิ่งขึ้นโดยต่อเนื่องกันทุกปี
6. ควรมีการจัดวางแผนและงบประมาณในการอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรมในท้องถิ่น
7. ควรให้ความช่วยเหลือ ร่วมมือ และประสานงานกับหน่วยงานราชการต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน เพื่อการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน และศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น
8. เพื่อเป็นการส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านควรจัดให้มีการอบรมครุนักศึกษา บุคคลทั่วไป เรื่องการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความติดเทื้อเกี่ยวกับการอนุรักษ์ศิลปะ และวัฒนธรรมท้องถิ่นในสาขาอื่น ๆ ของนักศึกษา อาจารย์ ในสาขาวิชาอื่น ๆ หรือการศึกษาระดับอื่น ๆ
2. ควรมีการศึกษาด้านครัวเรือนวิธีการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านที่เป็นแบบแผน และให้ความรู้กับครุ อาจารย์ นักศึกษาและบุคคลทั่วไปในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน
3. ควรศึกษาวิจัยเบื้องหลังกระบวนการพัฒนาประเทศ และการพัฒนาสินค้าหัตถกรรม เพื่อเป็นของที่ระลึก ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ให้มากขึ้น

คุณครูท่านนายก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย